

શ્રીજૈન સત્ય પ્રકાશ

વર્ષ ૮

ક્રમાંક ૨૫

અંક ૧૧

તંત્રી
ચીમનલાલ ગોકળદાસ શાહ

ક ક ક ક ક ક ક ક ક ક ક ક ક ક ક

॥ अहम् ॥

अखिल भारतवर्षीय जैन श्वेताम्बर मूर्तिपूजक मुनिसम्मेलन संस्थापित
श्री जैनधर्म सत्यप्रकाशक समितिनुं मासिक मुखपत्र

श्री जैन सत्य प्रकाश

वर्ष ८ ॥ विक्रम सं. १९९९ : वीरनि. सं. २४९९ : धर्मवीरसप्त १९४३ ॥ क्रमांक
अंक ११ ॥ श्रावण शुद्ध १५ : रविवार : अ. ग. २८ १५ ॥ ९५

विषय — दर्शन

- १ उ. श्री. ज्ञानसागरजी गण्डीकृत तीर्थभाषा
स्तवन : पू. सु. म. श्री. ज्ञानतविजयजी : ३२३
- २ निह्नववाद : पू. सु. म. श्री. धुरंधरविजयजी : ३३०
- ३ स्था. सभाजनुं ननुं ३३ मुं व्यागम
समुत्थान-सूत्र : पू. सु. म. श्री. ज्ञानानंदविजयजी : ३३७
- ४ 'रत्नाकरपद्मीसी'नुं द्विगंभीर्य इपांतर ('आत्मनिवेदनम्'नुं रहस्य अने पत्रव्यवहार): ३३९
- ५ उमास्वामि-श्रावकाचार : पू. सु. म. श्री. दर्शनविजयजी : ३४६
- ६ अन्तिम आराधनाना प्रकारे : पू. सु. म. श्री. कनकविजयजी : ३४८
- ७ गिरनारनो ज्ञेयद्वार (कथा) : N. : ३५२
- आलार : : ३४५
- विक्रम-विशेषांकनी योजना : ३५२ नी साभे.

सूचना—आ मासिक अंग्रेजी महिनानी पंढरमी तारीजे प्रगट थाय छे.
तेथी सरनामाना इरकारना अगर नारमी तारीजे समितिना कार्यालये
पहोंचाउवा.

लवाजम—वार्षिक—ये रुपिया : छूटके चालु अंक—त्राय आना

मुद्रक : नरोत्तम उ. पंड्या; प्रकाशक : श्रीमन्नाल गोकुण्ठास शाह; प्रकाशनस्थान
श्री जैनधर्म सत्यप्रकाशक समिति कार्यालय, जेशिंगबाईनी वाडी, धीडांटा रोड, अमदावाद,
मद्रासस्थान : सुभाष प्रिन्टरी. भीरजपुर रोड. अमदावाद.

॥ वीराय नित्यं नमः ॥

श्री जैन सत्य प्रकाश

वर्ष ८]

कंभांक ६५

[अंक ११]

उपाध्याय श्री ज्ञानसागरजी गणिकृत

तीर्थमाला - स्तवन

[वि. सं. १८२१मां रयायेदी એક મહુસ્વની કાવ્યકૃતિ]

સંગ્રાહક તથા સંપાદક—પૂજ્ય મુનિમહારાજ શ્રી જયંતવિજયજી

(ગતાંકથી ચાલુ)

ઢાળ ૩ (ફૂડા)

વટપદ્રનગર ઉધાંનમાં, સંઘ મિજ્યો સસુદાય;

પાતસ્યા પુર સિનોરનો, દ્રભાવતીનો કહાય. ૧

આણુંદજી મદન પારિખતણો, રહિયા જસવીર ઉત્સરંગ;

સંઘમાંહી આવી મજ્યા, ધરતા અધિક આનંદ. ૨

જ'ખૂસર નેં પાદરા, દ્રાપરાનો વળી સંઘ;

કોરાલ આછોદ આમોદ તણો, ચાંપાનેર સુચંગ. ૩

(સમરાની દેશી)

વડોદરેથી શ્રીસંઘ ઉપડયો, છાંણી ગ્રામે જાય;

દહેરા શાંતિજિણુંદનો, ખીજાં ચ્યાર કહાય. ૧

ધન ધન સંઘવી જનમનેં, કહેં સહુ નરનારિ (આંકણી)

ગોલતણી લહેંણી કરેં, સા હીરા કેપૂર;

ખીજી ગાંધી નથુ તણી, ભાર્યા લક્ષ્મી સનૂર. ધન૦ ૨

ગાંમ અડાસેં આવીઆ, ખીજે દિન ઘૂતસાર;

વર્ધમાન સા લાલચંદ સોની, લહેંણી કરેં સુવિચાર. ધન૦ ૩

તિહાંથી કરમસદેં આવિઆ, ખીજે દિન વસુસાર;

જિનમંદિર શ્રીશાંતિનો, ભેટયો હર્ષ અપાર. ધન૦ ૪

સા પાનાચંદ કુચરનો, તિમ મૂલચંદ સાહ;

જણુ એં મિલી લહેંણી કરેં, ઘૂતની હર્ષ ઉત્સાહ. ધન૦ ૫

ઢાળ ૩ ફૂડા [૧] વટપદ્ર=વડોદરા. દ્રભાવતી=ડભોઇ.

૩૨૪]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૮

ખેટકપુરમાં આવીઆ, ભેટયા ભીડભંજન પાસ;
ઋષભ જિજ્ઞેસર ઉપ પૂરે, પૂજ્યા ધરીય ઉદ્ધાસ. ધન૦ ૬

લહેણી ઘૃતતણી કરે, લાધા વોહરાપૂત;
બીજી ગોલતણી કરે, દેવબાઈ શુભ સૂત. ધન૦ ૭

મહેતા ગોડીદાસનો, નાહલચંદ સનૂર;
ત્રીજી લહેણી ઘૃત તણી, કરે ભાવે પૂર. ધન૦ ૮

વડુઆ ગામે આવીઆ, લાલચંદ અખખા સાર;
સા ખુસાલ વર્ધમાનની, બેઠૂ મલી લહેણી ધાર. ધન૦ ૯

સરસપૂરામાં સંચર્યા, તિહાં દેહરો એક;
તિહાં મુનિસુવ્રતસ્વામીનું, ભેટયું ધરીય મુવિવેક. ધન૦ ૧૦

લહેણી બેં તિહાંકિણું હૂઈ, સા ભાઈસાનો નંદ;
ભિખા ગલાલ તિંમ રૂયડો, મનમેં અધિક આનંદ. ધન૦ ૧૧

વહિ પડવેં તિહાં પોસની, રાજનગર મંડાણ;
સાહમીઉં સંઘને કરે, ગજ રથ હય અસમાન. ધન૦ ૧૨

સેઠ નથમદલ ખુસાલનો, દીપેં અધિક સૌભાગ્ય;
જોઈતા જયચંદ તિંમ વળી, ધરી મનમાં ગૂણુરાગ. ધન૦ ૧૩

મહા મહોત્સવથી નગરમાં, પધરાવ્યો સંઘ;
લોક મળ્યા સહૂ નિરખવા, ધન જિનશાસનરંગ. ધન૦ ૧૪

રાજનગરમાં આવીઆ, સંઘનેં હુઈ અપાર;
કોઠારીની પોળમાં, ષટ ચૈત્ય ચિત્ત ધાર. ધન૦ ૧૫

સોદાગરની પોળમાં, દહેરું દીઠું એક;
લહેંરીયા પોળેં એક વલી, વંદું ધરીય વિવેક. ધન૦ ૧૬

નિશાલ પોલેં ત્રિણ વળી, શેખ પાડેં ચ્યાર;
લીગવા પોલેં શાંત્યજી, દહેરું એક ઉદાર. ધન૦ ૧૭

પાંજરાપોળમાં પેસતાં, દેહરાં દીઠાં તિન;
તલકસાની પોલમાં, દેવલ એક પ્રવીન. ધન૦ ૧૮

વર્ધમાનસાનેં મંદીરેં, શીતલ સહજનંદ;
દેવસીસાની પોલમાં, ચઉ ચૈત્ય અમંગ. ધન૦ ૧૯

ઢાળ ૩ ઢાળ [૯] વડુઆગામ=અત્યારે અમદાવાદ નજીક જે વટવા ગામ છે તે.

[૧૦] સરસપૂરા=અમદાવાદ શહેરનું એક પરું, જે અત્યારે પણ એ જ સરસપુરના નામથી પ્રસિદ્ધ છે. [૧૨] રાજનગર=અમદાવાદ. [૧૫ થી ૩૦] આ સોળ કડીમાં સર્વે અમદાવાદમાં

અંક ૧૧]

તીર્થમાળા - સ્તવન

[૩૨૫]

એક નગીનાપોલમાં, દેવસીપાડેં ચઉ ધાર;	
ફાસાની પોલમાં, દહેરાં ત્રિણ ઉદાર.	ધન૦ ૨૦
હાળપટેલની પોલમાં, દહેરાં આર્યાં સાત;	
ટીમલા ઘંછ પંચાલની, એક એક વિખ્યાત.	ધન૦ ૨૧
રાજમહેંતા કાલુ સંઘવીતણી, ધનાસુતારની પોલ;	
દેવલ દો. દો નીરખીઈ, કુંણ કરેં તસ હોડ.	ધન૦ ૨૨
ચંગ પોલ લીંબડાતણી, સારંગપુર જાણિ;	
દરવાજેં સારંગપુરેં, એકેક મન આણિ.	ધન૦ ૨૩
કામેસર વાઘેસરી, ખેત્રપાલ સ્વપચંદ;	
પોલ એકેક વખાણીઈ, લેટતાં ગયા લવફંદ.	ધન૦ ૨૪
પાસ સાંમલો જગિ જાગતો, દેહરાં ત્રિણ આલ;	
જલાલપુર દોય દેહરાં, એક સ્યાપુરની પોલ.	ધન૦ ૨૫
પાંડવ ચૈત્ય તિહાં લલાં, માંડવીપોલ નિહાલ;	
અડસઠિ સર્વ મલી મોટિકાં, કરેં ભક્તિ વિસાલ.	ધન૦ ૨૬
દેહરાં શ્રીનગરમાં, ત્રિણ શત વડનૂર;	
ઉપર એક વલિ દેખીનેં, હીયડેં હર્ષ ભરપૂર.	ધન૦ ૨૭
સાહ આનંદ લાલચંદનો, નિજપરને ઉપગાર;	
શ્રી સમેતતીર્થતણે, પ્રતિરૂપ કરાવેં સાર.	ધન૦ ૨૮
ટુંક તોરણ નેં કોરણી, કહેતાં નાવેં પાર;	
કૈલાસનગ સરીખો બન્યો, ધન એહનો અવતાર.	ધન૦ ૨૯
વીસેં ટુંકેં જિનતણાં, દર્શન સુખકાર;	
સકલ સંઘ તે લેટીનેં, કીધો સફલ અવતાર.	ધન૦ ૩૦
રાજપુરામાં લેટીઆ, શ્રી સાંમલો પાસ;	
હરીપુરેં હર્ષેં કરી, વાસૂપૂજ્ય ઉલ્લાસ.	ધન૦ ૩૧

આવીને કષ્ટ કષ્ટ પોળનાં જિનમંદિરોના દર્શન કર્યાં તેનો બહુ જ વિસ્તારથી ઉલ્લેખ કરેલો છે. અમદાવાદનો જૈન ઇતિહાસ જાણવાની ઇચ્છાવાળા ભાઈને આ ઉલ્લેખો ઘણા ઉપયોગી થઈ પડે એમ છે એમાં શંકા નથી. વળી વિ. સં. ૧૮૨૧ માં એટલે આજથી લગભગ પોણાબસો ઉપરાંત વર્ષ પહેલાં પણ, અમદાવાદની પોળો-પાસ કરીને જૈનોની વસતીવાળી પોળો-આજે જે નામથી ઓળખાય છે લગભગ એ જ નામથી ઓળખાતી હતી એમ આ ઉલ્લેખો પુરવાર કરે છે. [૨૮] આ કડીમાં માંડવીની પોળમાં સમેત-શિખરની પોળમાં જે સમેતશિખર ગિરિવરની રચના ઊભી કરવામાં આવી હતી તેનો નિર્દેશ છે. [૩૧] રાજપુરા અને હરિપુરા અત્યારે પણ અમદાવાદની નજીકનાં ગામડાં છે અને અમુક અમુક દિવસે જૈનો ત્યાં દર્શન જાય છે, એવો તેનો મહિમા છે.

૩૨૬]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૮

ઢાલ ૪ (ફૂહા)

સૂરતિ શહેરથી સુલ પરે, સા ભાઇચંદ હર્ષચંદ;
 રાજનગર આવી મેલ્યો, ધરતો હર્ષ અમંદ. ૧
 દસ મુકામ રાજદ્રાંગમાં, કરી સંઘવી જસ લીધ;
 સરસપુરે ફરી આવીઆ, સંઘના મનોરથ સિદ્ધ. ૨
 લહેણી બેં તિહાં ગોલની, વલ્લભ મોહને તેમ;
 નાથા માણુકચળ તિમ વલી, સંઘલક્ષિતનો પ્રેમ. ૩

(કપૂર હોઇ અતિ ઉજલૂં રે—એ દેશી.)

ત્રાંખાવતી નગરી થકી રે, વાછડા મંગલળ જાણુ;
 સંઘ લેઇ નઇ આવીઓ રે, ધરતો મન શુભ ધ્યાન રે;
 ભવિજન સેવો તિરથ સાર, જિમ પામો ભવપાર. ભવિં ૧
 બોરસિદ્ધ પેટલાદનો રે, મુધા કપડવંજ ગામ;
 સોઝંતર નડીઆદનો રે, વૈરાટનગર સુકાંમ રે. ભવિં ૨
 કટોસણુ સાણુદ વળી રે, બહિઅલ કડિના લોક;
 સંઘમાં સહુ આવી મિલ્યા રે, નરનારિના થોક રે. ભવિં ૩
 શ્રી સુરતથી આવિઓ રે, સા કપૂરનો પૂત;
 સા ભૂપણુ તસ જોડલી રે, જોડી નિજ નિજ યુથ રે. ભવિં ૪
 ભૂપણુદાસને ભાવથી રે, સંઘ અધિકારી કીધ;
 વોલાવા બહુ રાખીઆ રે, યતન કરણુ પ્રસિદ્ધ રે. ભવિં ૫
 અમદાવાદથી આગલેં રે, નવલ નરુડૂં ગાંમ;
 તિહાં ચિંતામણિ પાસળ રે, પદ્માવતી યુત ધાંમ રે. ભવિં ૬
 તે લેટી આગલ જાતાં રે, આળ્યું વલાદ શુભ ગાંમ;
 તિહાં ભૂપણુદાસે કરી રે, ઘૃતલહેણી અભિરામ રે. ભવિં ૭
 પ્રભાતેં વલી પરવર્યા રે, પેથાપુર પ્રસિદ્ધ;
 ચૈત્ય મુખ્ય શ્રીસુવિધિનું રે, બીજાં ચ્યાર સમૃદ્ધ રે. ભવિં ૮
 વાંદિ તિહાં વાસો રહ્યા રે, લહેણી ગોલની શુદ્ધ;
 સા ગલાલ કપડવંજનો રે, કરેં નિજ ભાવ વિશુદ્ધ રે. ભવિં ૯

ઢાળ ૪ ફૂહા—[૨] આમાં રાજદ્રાગ એવું નામ આપ્યું છે પણ તે અશુદ્ધ જણાય છે. આગળ પાછળનો સંઘ મેળવતાં એ રાજનગર-અમદાવાદ જ હોવું જોઈએ. મતલબ એ છે કે સઘે અમદાવાદમાં દસ દિવસનો મુકામ કર્યો હતો.

ઢાળ ૪—[૧] આમાં ત્રાંખાવતી નગરીનો ઉલ્લેખ છે તે વર્તમાનમાં કયું ગામ સમજવું તેનો ખ્યાલ આવતો નથી. [૨] બોરસિદ્ધ=બોરસદ. મુધા=મહુધા હોવું જોઈએ. સોઝંતર=સોજિત્રા. વૈરાટનગર=વોળકા. [૬] નરુડૂં=નરોડાગામ.

અંક ૧૧]

તીર્થમાળા - સ્તવન

[૩૨૭]

માણસા ગામે આવિઆ રે, પારસ ચૈત્ય ઉતંગ;
 વાંચુ ઘૃતલહેણી કરે રે, રે. લવિં ૧૦
 ફૂકરવાડે શાંત્યજી રે, આવી પ્રણમ્યા પાય;
 ગાંમ કડામાં ચૈત્ય લલાં રે, યુગલ નમેં સુખ થાય. લવિં ૧૧
 સા બોધલ લહેણી કરે રે, ઘૃત અતિ અભિરામ;
 વળી પ્રભાતે ઉમટયા રે, વિસલનયર સુકાંમ. લવિં ૧૨
 ભાવનગર ઘોઘાતણાં, પાલીતાણાના જોહ;
 લીંબડી જૂનાઘઠ થકી રે, આવી મળ્યા સવિ તેહ રે. લવિં ૧૩
 વીસલનયરના વાંણીયા રે, જૈનધર્મી દઢ રંગ;
 હર્ષ સહિત સંઘને કરે રે, સાહમીઉં શુભ ઢંગ રે. લવિં ૧૪
 ખુશાલ ભંડારી તિહાં રે, હરખજી રહ્યા તસ જોડિ;
 ઈમ બહુ નરનારિ મલી રે, આવ્યા સનમુખ દ્રોડિ રે. લવિં ૧૫
 હાથી ઘોડા પાલખી રે, નિશાણાં નવરંગ;
 ગગનેં ગુડીઓ ઉછલેં રે, નૌખતિ બાજેં ચંગ રે. લવિં ૧૬
 મહોત્સવ જૂત પધરાવીઆ રે, સંઘવીનેં શુભ કાંમ;
 સંઘવિ પણિ જિન ભેટવા રે, ગામમાં આવ્યા તાંમ રે. લવિં ૧૭
 દેવલ એક શ્રીપાસનું રે, બીજાં દેહરાં પાંચ;
 સાત દીવસ લગે ભેટીઆ રે, પૂજ્યા તજી બલખંચ રે. લવિં ૧૮
 લહેણી એક તીહાં ગોલની રે, બાઇ મૂલી કરંત;
 લહેણી ઘૃત શ્રાવક કરે રે, તે તો ન સંભરેં તંત રે. લવિં ૧૯
 સંઘ તીહાંથી ઉપડયો રે, આવ્યું ગુંઝા ગાંમ;
 ચૈત્ય જૂહારી સંચર્યા રે, વડનગર વારુ કાંમ રે. લવિં ૨૦
 તીહાં શ્રી ઋષભજી ભેટીઆ રે, દશ દહેરાસર ચંગ;
 વાંદી પૂજી પ્રહસમેં રે, ચાલ્યા ચલચિત્ત ઉછરંગ રે. લવિં ૨૧
 સીહપુર ગાંમ આવીયા રે, ચૈત્ય તિહાં છે દોય;
 જિનમુદ્રા અતિ સ્વયંદી રે, વાંદી રહ્યા સહુ કોય રે. લવિં ૨૨
 પ્રભાતે સંઘ ઉપડયો રે, શ્રી તારણગીર ભણિ જાય;
 વીષમ તલહટી ઉતર્યો રે, ગીરી દીઠેં સુખ થાય રે. લવિં ૨૩

ઢાલ ૫ (ફાલ)

શ્રી સિદ્ધાચલ નગપતિતણા, હુંક એક શત આઠ;
 તે માંહિ પણિ એહ છે, એહવો ખુધજન પાઠ.

૧

[૧૨] વિસલનયર=વિસલપુર [૨૩] તારણગીર=તારંગા તીર્થ.

૩૨૮]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૮]

(રાજૂલ ઉભી માલીઈ-એ દેશી.)

આગેં અજિત જિણુંદણ, વિચરંતા ભૂપીઠં; તારણુગીરી વંદો,	
ચોમાસું ઇણી ગિરિ રહ્યા, તિણું તસ તિત્થ વિસિઠં; તા૦	
સકલ તિરથ સિરદાર, ઉંડો ગણુમાં ઇંદો; સુરગણુમાં ઇંદો. તા૦	૧
તારણુદેવી બુઝવી, થાપ્યું તારણુ તિત્થ; તા૦	
જિનઆણુઈ સેવતાં, ન રહેં દુકૃત સિઠં. તા૦	૨
સિદ્ધશિલા ઇંડાં રચડી, સિદ્ધા સાધુ અનેક; તા૦	
કોટિશિલેં કોડી ગમેં, મુગતિ ગયા ધરી ટેક. તા૦	૩
શાસન ઉન્નતિ ચિત્ત ધરી, કેઈ પામ્યા ભવપાર; તા૦	
સાહિબ શાંતિજિણુંદનો, ચકાયુધ ગણુધાર. તા૦	૪
આગેં જિનભક્તિ ભલો, ચકિં સગર સનૂર; તા૦	
જગબંધુ જગપતિતણો, ચૈત્ય કરાવેં ભૂરિ. તા૦	૫
ઇણુ ગિર સિદ્ધવધુ વરી, તિમ તસ બહુ પરિવાર; તા૦	
ઇમ અસંખ્ય પરંપરા, કીધ ચૈત્ય ઉદ્ધાર. તા૦	૬
પાંચમેં આરેં પરગડો, ચાવો ચૂલૂક્ય વંશ; તા૦	
ગૂજર ખંડેં ગાજતો, કુમરનરિંદ અવતંસ. તા૦	૭
તિણું એ ચૈત્ય કરાવીઓ, ત્રીભુવનતિલકભિહાણુ; તા૦	
સંવત ઇગ્યાર નવાંણુઈ, માંડયો ચૈત્ય મંડાણુ. તા૦	૮
ત્રીસેં વરસેં નીપનો, ચૈત્ય તે મુખ્ય ઉદ્ધાર; તા૦	
બાકી સહુ ઉણું રહ્યું, ભાવિ ન કો ઉપચાર. તા૦	૯
રાજજ્ઞપિ રચના કરી, ખરચ્યા કોડી અદાર; તા૦	
મંડપ શિખર નેં કોરણી, જોતાં હુર્ષ અપાર. તા૦	૧૦
વાત પરંપર એકથી, અધિકું જાણું બુદ્ધ; તા૦	
વિજયાનંદન વાંદતાં, એ સઘળું છે શુદ્ધ. તા૦	૧૧

લાઘ ૫—[૧] વિસિઠં=વિશિષ્ટ. ‘ઉંડો ગણુમાં ઇંદો’ એ પ્રયોગ અશુદ્ધ લાગે છે. આ પ્રયોગ ઉપમાદર્શક છે અને તેથી તેને ‘ઉંડુ ગણુમાં ચંદો’ એટલે કે ઉંડુગણુ એટલે તારાગણુમાં ચંદ્ર સમાન-એ રીતે સુધારીએ તો અર્થ ખરાખર બંદ બેસે છે. વળી ઇંદ્રની ઉપમા આત્મી પછી તરત જ આવે છે. [૨] સિઠં=શિષ્ટ-અવશિષ્ટ-બાકી. [૩] ચૂલૂક્ય વંશ=ચૌલુક્ય વંશ. કુમરનરિંદ=મહારાજ કુમારપાળ. અવતંસ=એષ્ટ. [૪] ત્રીભુવનતિલક-ભિહાણુ=ત્રિભુવનતિલક નામનું. આમાં ‘ત્રિભુવન’ શબ્દમાં બે અર્થ રહ્યા છે. એક તો પ્રચલિત ત્રણલોકવાચી અર્થ. અને બીજો મહારાજ કુમારપાળના પિતાનું નામ ત્રિભુવનપાળ હતું તેનો. કુમારપાળે પોતાના પિતાના નામે ઘણાં જિનમંદિરો કરાવ્યાં હતાં. [૧૧] વિજયા-નંદન=અજિતનાથ પ્રભુ.

અંક ૧૧]

તીર્થમાળા - સ્તવન

[૩૨૯]

સંઘ ચઢ્યો ગિરિ ઉપરે, ભેટયા અનિત જિણુંદ;	તા૦
સુરતી મોહન વેલડી, મુખડું પુનિમ ચંદ.	તા૦ ૧૨
સંઘવીઈ પૂજ્યા પ્રભુ, બહુ દ્રવ્યે શુભ ભાવ;	તા૦
આતમવીર્ય ઉઠ્ઠાસથી, એ છે ભવજલ નાવ.	તા૦ ૧૩
ભુવન વિશાલ છે અતિ ઘણું, તોપણિ સંઘ પડુર;	તા૦
જે પ્રભુલ પૂલ વલે, તે માને સુખ પૂર.	તા૦ ૧૪
દેહરા સાહમો દીપતો, ચોમુખ પ્રતિમા ચ્યાર;	તા૦
પગલાં અનિત જિણુંદનાં, પૂજા કરી મનોહાર.	તા૦ ૧૫
સિદ્ધસિદ્ધાઈ સુંદર, કીધું ચૈત્ય સ્વરૂપ;	તા૦
સંઘવિઈ સુવિધિ કરી, થાપ્યા શ્રીજિનભૂપ.	તા૦ ૧૬
સૂરિ ચ્યારે સામટા, કરે પ્રતિષ્ઠા સાર;	તા૦
મૂલ પ્રાસાદે મલપતો, ધ્વજ થાપ્યો વિસ્તાર.	તા૦ ૧૭
ચ્યાર દિવસ લગે ચિત્તથી, પૂજ્યા અરચ્યા ધ્યેય;	તા૦
ભોલી ટોળી સવિં મળી, ગાયા સુગુણ અમેય.	તા૦ ૧૮
મનહ મનોરથ સવિતણા, પૂગી ખોલે એમ;	તા૦
કોડિ દિવાળી જીવજ્યો, સંઘવી વધતે પ્રેમ.	તા૦ ૧૯
ધન ધન તાહરા આપને, ધન કુલ માતનિ કૂખિં;	તા૦
નેત્ર કરાવ્યાં પારણાં, ભાગી ભવની ભૂખ.	તા૦ ૨૦
સંઘવીઈ સહુ દેખતાં, વાંદી જોડી હાથ;	તા૦
તાહરિ ભક્તિ ભવોભવે, હોયજો મુજને નાથ.	તા૦ ૨૧
ઈંમ વીનવી અરિહંતને, સંઘવી ઉતર્યા તામ;	તા૦
સં(ઘ) સહુકો ઉતર્યો, આવ્યા જિહાં મુકામ.	તા૦ ૨૨
	(ચાલુ)

કળા અને શાસ્ત્રીય દૃષ્ટિએ સર્વાંગ સુંદર

ભગવાન મહાવીરસ્વામીનું ત્રિરંગી ચિત્ર

૧૪"×૧૦" સાઈઝ : આર્ટકાર્ડ ઉપર ત્રિરંગી છપાઈ : સોનેરી
ખોર્ડર : મૂલ્ય-ચાર આના (ટપાલ ખર્ચનો દોઢ આનો જુદો.)

શ્રી જૈનધર્મ સત્યપ્રકાશક સમિતિ

જેશિંગભાઈની વાડી : ઘીકાંટા, અમદાવાદ.

નિહ્નવવાદ

લેખક : પૂજ્ય મુનિમહારાજ શ્રી દુરંધરવિજયજી

(ગતાંકથી ચાલુ)

છઠ્ઠા નિહ્નવ શ્રી રોહગુપ્ત : ત્રૈરાશિક મતાગ્રહી : વૈશેષિકમતપ્રવર્તક

(૯)

“આવો આવો, ધણા દિવસે દેખાયા. તે દિવસ ચાર દિવસનું લખાણ વાંચ્યું હતું, લાવો આગળ હું જ વાંચું.”

“હ્યો ! વાંચો ! આ અહિંથી પાંચમા દિવસનું લખાણ છે.”

દિવસ પાંચમો

“નોજીવ નામનો પદાર્થ આગમસિદ્ધ છે માટે માનવો જોઈએ. જો કે આગમમાં નોજીવ નામે એક જુદો પદાર્થ છે, એ પ્રમાણે કોઈ વચન મળતું નથી તોપણ તેની જેવા બીજા અનેક દૃષ્ટાન્ત મળી આવે છે. આગમમાં અજીવના (૧૪) ચૌદ ભેદ પ્રતિપાદન કર્યા છે. તે આ પ્રમાણે: ધર્માસ્તિકાય, અધર્માસ્તિકાય, આકાશાસ્તિકાય, પુદ્ગલાસ્તિકાય ને કાળ. તેમાં, પ્રથમ ત્રણના સ્કન્ધ, દેશ ને પ્રદેશ એમ ત્રણ ત્રણ ભેદો છે એટલે નવ. પુદ્ગલાસ્તિકાયના ઉપરોક્ત ત્રણ અને પરમાણુ સહિત ચાર ભેદ છે. એટલે નવ ને ચાર તેર ભેદ થયા ને કાળ એક જ એમ ચૌદ ભેદ થાય છે. તેમાં ધર્માસ્તિકાય વગેરે એક ને અખંડ પદાર્થ હોવા છતાં તેને જુદા પાડી તેના સ્કન્ધ દેશ પ્રદેશ આદિમાં ભેદ બતાવેલ છે. તે જ પ્રમાણે જીવના થોડા પ્રદેશોને ‘નોજીવ’ કહી તેને ભિન્ન માનવમાં કોઈ પણ બાધક નથી, માટે નોજીવને જુદો અંગીકાર કરવો જોઈએ.” એમ શ્રી રોહગુપ્ત મુનિએ પૂર્વપક્ષ કર્યો.

“જો તમે આગમપ્રમાણથી ચર્ચા કરવા માગતા હો તો તમારે એક ખ્યાલ રાખવો જોઈએ કે-જે આગમોને તમે પ્રમાણભૂત માનો છો તેથી વિરુદ્ધ જઈ શકો નહીં. આગમમાં સ્થળે સ્થળે જીવ અને અજીવ એ બે જ રાશિ છે એવા પાઠ ઉપલબ્ધ થાય છે. સ્થાનાંગસૂત્રમાં બીજા સ્થાનકમાં બે રાશિઓ પ્રજ્ઞી છે તે આ પ્રમાણે: “૧બે રાશિ જણાવી છે. તે આ પ્રમાણે-જીવો અને અજીવો.” અનુયોગદ્વાર સૂત્રમાં શ્રી ગૌતમસ્વામી મહારાજ પ્રશ્ન પૂછે છે કે-“હે ભગવન ! કેટલાં દ્રવ્યો પ્રજ્ઞ્યાં છે ?” તેના ઉત્તરમાં પ્રભુએ પ્રતિપાદન કરેલ છે કે-“ગૌતમ ! બે દ્રવ્યો પ્રજ્ઞ્યાં છે, તે આ પ્રમાણે. જીવ દ્રવ્યો અને અજીવ દ્રવ્યો.” વળી શાસ્ત્રનાધિપતિ શ્રી મહાવીરસ્વામી ભગવન્તે પોતાના જ શ્રીમુખે દિવાળીના દિવસે અન્તિમ ઉપદેશ આપતાં, જે ઉત્તરાધ્યયસૂત્રના ૩૬ અધ્યયનો પ્રકારમાં તેમાં પણ “જીવો

૧ “દુવે રાસી પળ્ળત્તા તંજહા, જીવા ચેવ અજીવા ચેવ ।”

૨ કઙ્કિહાણં મન્તે ! દવ્વા પળ્ળત્તા ! ગોયમા ! દુવિહા પળ્ળત્તા, તંજહા-

જીવદવ્વા ચ અજીવદવ્વા ચ ।

૩ જીવા ચેવ અજીવા ચ, એસલોએ વિચાહિએ’ (અધ્યયન-૩૬ ગાથા ૨ પૂર્વાર્ધ)

અને અજીવો એ લોક જાણવો.” એ પ્રમાણે ફરમાવ્યું છે. માટે રાશિ તો એ જ છે, ત્રીજા કાંઈ રાશિ નથી” એ પ્રમાણે ઉત્તરપક્ષ થયો.

“જો આપ એ રાશિ માટે આગ્રહ રાખતા હો તો ધર્માસ્તિકાય વગેરેના જે ૧૪ ભેદો પ્રશ્ન્યા છે તેનું શું થશે? માટે જે પ્રમાણે એ ભેદ મનાય છે તે પ્રમાણે નોજીવ માનવામાં શું બાધા છે?” પુનઃ પૂર્વપક્ષવાદીએ પ્રશ્ન કર્યો.

“ધર્માસ્તિકાય વગેરેના જે ભેદો બતાવ્યા છે, તે તો તે તે દ્રવ્યોનું સ્વરૂપ સ્પષ્ટ સમજાય માટે બતાવ્યા છે. જેમ ઘટાકાશ પટાકાશ મહાકાશ વગેરે પ્રયોગો આકાશના ભેદો સમજાવવા માટે બતાવાય છે, પણ તેથી કંઈ આકાશથી ઘટાકાશ વગેરે જુદા સ્વતંત્ર પદાર્થ તરીકે માની શકાતા નથી, એ જ રીતે ધર્માસ્તિકાયના સ્કન્ધ દેશ પ્રદેશ ભેદો વિવક્ષા માત્રથી સમજાવાના છે, પણ સ્વતંત્ર પદાર્થ તરીકે માનવાના નથી. એ પ્રમાણે વિવક્ષા માત્રથી માનેલા પદાર્થને સ્વતંત્ર પદાર્થ તરીકે માનવામાં આવે તો અનંત રાશિઓ માનવી પડે. ત્રણ રાશિ માનવાથી તેનો નિસ્તાર ન થઈ શકે, માટે આગમથી અવિરુદ્ધ એવી એ જ રાશિ માનવી તે આગમપ્રમાણુ સમ્મત છે.” એ પ્રમાણે ઉત્તરપક્ષવાદીનો ઉત્તર થયો.

દિવસ છઠ્ઠો

“સમભિરૂદ નયથી ‘નોજીવ’ની સિદ્ધિ થાય છે, સમભિરૂદ નય જે શબ્દનો જે અર્થ થતો હોય તે અર્થને જ જણાવે છે. નો શબ્દનો નિષેધ અર્થ થાય છે તે પ્રમાણે દેશ-અમુક વિભાગ-એ પણ અર્થ થાય છે. ઘટનો એક ખંડ ‘નોઘટ’ કહેવાય છે તેમ જીવના થોડા પ્રદેશો ‘નોજીવ’ કહેવાય ‘જીવે ચ સે પપ્પસે ચ સે પપ્પસે નોજીવે’ (જીવ એવા જે પ્રદેશો તે પ્રદેશો ‘નોજીવ’) એ અનુયોગદ્વાર સૂત્રનું કથન પણ સમભિરૂદ નયને મને ‘નોજીવ’ માનવામાં આવે તો જ સંગત થાય. જે ‘નોજીવ’ ન માનીએ, તો અનુયોગદ્વાર સૂત્ર અને સમભિરૂદ નયનો વિરોધ આવે માટે ‘નોજીવ’ માનવો નોંધએ” પૂર્વપક્ષ.

“સમભિરૂદ નયથી તમે ‘નોજીવ’ની જુદી સિદ્ધિ કરો છો તે યથાર્થ નથી. નો શબ્દનો અર્થ ‘દેશ’ થાય છે તે બરાબર છે. સમભિરૂદ નય શબ્દાર્થમાત્રગ્રાહી છે તે પણ સત્ય છે. તેથી જીવના થોડા પ્રદેશોને સમભિરૂદ નય ‘નોજીવ’ એ પ્રમાણે સંબોધે, પણ તે નય ‘નોજીવ જીવ અને અજીવથી એક જુદો સ્વતંત્ર પદાર્થ છે’ એમ સિદ્ધ કરે નહીં. એક જ વ્યક્તિને જુદા જુદા અર્થમાં શોભવાને દીપવાને કારણે ઈન્દ્ર કહે, પુરનું દારણ કરવાને કારણે પુરન્દર કહે, દેવ ઉપર આધિપત્ય-સ્વામિત્વ ભોગવવાને કારણે દેવાધિપતિ કહે, એમ જુદા જુદા શબ્દોથી સમ્બોધે પણ વ્યક્તિભેદ કરી શકે નહીં.”

દિવસ સાતમો

ઉત્તરપક્ષ ચાલુ : સમભિરૂદ નયની વધુ ચર્ચા—

“વળી તમારો આગ્રહ હોય કે સમભિરૂદ નય વ્યક્તિભેદ સ્વીકારે છે ને તે નયને મને ‘નોજીવ’ જુદી ચીજ છે, તો તે જ નયને અભિમત એવી ‘નોઅજીવ’ નામની વસ્તુ પણ તમારે જુદી માનવી પડશે. ને તેથી ત્રણ રાશિ સિદ્ધ ન થતાં ચાર રાશિ સિદ્ધ થશે. વળી એક નયને જે અભીષ્ટ હોય તે કંઈ સર્વ નય સમ્મત ન થઈ શકે. અને બ્યાંસુધી નયોનો

૩૩૨]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૮

વિરોધ રહે ત્યાં સુધી તે વસ્તુ સિદ્ધાન્ત તરીકે સ્વીકારી શકાય નહીં. માટે જ ઋજુસૂત્ર નયને માન્ય સવર્થા ક્ષણિકત્વ ખીજા નયો સ્વીકારતાં ન હોવાને કારણે અપસિદ્ધાન્ત છે-મિથ્યાત્વ છે. એ જ પ્રમાણે ‘નોજીવ’ લલે સમભિરૂઢ નય સ્વીકારે તોપણ અન્ય નયોનો વિરોધ હોવાથી સિદ્ધાન્ત તરીકે માની શકાય નહીં. સિદ્ધાન્ત તો અન્ય નયોના અવિરોધે જ મનાય. માટે જીવ અને અજીવ એમ બે જ રાશિ છે, પણ ત્રણ રાશિ નથી.

અનુયોગદ્વારસૂત્રમાં પણ સમભિરૂઢ નયને અનુલક્ષીને કહેવું છે. ‘નોજીવ’ને જુદી રાશિ માનવાનું ત્યાં કથન નથી, માટે તેનો પણ વિરોધ સંભવતો નથી.” ઉત્તરપક્ષ સંપૂર્ણ.

(૧૦)

“મંત્રીજી! આ બંને મુનિમહારાજઓ મહિનાઓ થયા વાદ-શાસ્ત્રાર્થ કરે છે, પણ હજી સુધી કંઈ નિર્ણય ઉપર આવતા નથી તો હવે આપણે પૂછવું જોઈએ કે તમારો આ શાસ્ત્રાર્થ કેટલા દિવસ ચાલશે.”

“જી. આપનું કહેવું સત્ય છે. પ્રજામાં પણ હવે ચર્ચા ચાલે છે કે રાજા સાહેબ જીજી મહિનાઓ થયા પ્રજાની કંઈ પણ ફરિયાદ સાંભળતા નથી અને બે મહારાજના વાદમાં સમય વીતાવી દે છે. માટે કાં તો પ્રજાના ન્યાયને માટે જુદી વ્યવસ્થા કરવી જોઈએ, નહીં તો મહારાજોને આ વાદનો જલદી નિકાલ લાવવા સૂચવવું જોઈએ.”

“સારું, હું આચાર્ય મહારાજને સૂચવું છું. આવા મહાન વિદ્વાનો આપણા રાજ્યમાં છે એ ગૌરવ લેવા જેવું છે, છતાં એ ગૌરવથી કંઈ પણ રાજ્યની હાનિ તો ન જ થવી જોઈએ.”

x

x

x

“ભગવન્! આપ ઘણા દિવસથી આ ગંભીર વિષયમાં જે શાસ્ત્રાર્થ ચલાવો છે તેનું કંઈ ફળ કે કંઈ નિર્ણય તાત્કાલિક આવે તેમ જણાય છે કે નહિ?” રાજાએ આચાર્ય મહારાજને પ્રશ્ન પૂછ્યો.

“રાજન્! આ શેહગુસ્ત જિનેશ્વરકથિત સિદ્ધાન્તની વિરુદ્ધ પ્રશ્નપણા કરે છે. એ વિદ્વાન છે, સમજે તો સારું એમ સમજી અમે તેને સમજાવવા પ્રયાસ કર્યો, પણ એ સમજે તેમ જણાતું નથી. પણ આથી એટલું જરૂર છે કે હવે તે વિશેષ અનર્થ નહીં કરી શકે.” આચાર્ય મહારાજે જવાબ આપ્યો.

“તો આપ તાત્કાલિક કંઈ આ પ્રસંગનો પાર આવે એવું કરો તો સાહે. મારે પ્રજાના કેટલાંએક નિવેદન સાંભળવાને રોકાવું પડશે. જે આપનો શાસ્ત્રાર્થ ચિરસમય ચાલે તેમ હોય તો આપને માટે જુદી વ્યવસ્થા કરાવું.”

“નહીં નહીં, જુદી વ્યવસ્થા કરવાની કંઈ જરૂર નથી. આ તો તમે શ્રવણ કરતા હતા અને તમને કંઈપણ અડચણ નહીં હોય એમ જાણી આટલા દિવસ સુધી લાંબું વિવેચન ચાલ્યું. પ્રથમથી જો સૂચના કરી હોત તો ક્યારનો નિવેદો આવી ગયો હોત. સારું, આવતી કાલે આ પ્રસંગનો પાર આવી જશે.”

x

x

x

“શેહગુસ્ત! ‘નોજીવ’ છે કે નહીં એ સમ્યન્ધમાં વિચાર કરતાં, વાદ ચલાવતાં, આપણી વચ્ચે છ માસ વીસા, તોપણ તમારાથી ‘નોજીવ’ સિદ્ધ થયો નથી. તેમ

અંક ૧૧]

નિહ્નવવાદ

[૩૩૩]

અનેક યુક્તિ-પ્રયુક્તિઓથી સમજાવ્યા છતાં ‘નોજીવ’ નથી એ માત્ર કથન તમે સ્વીકારી શક્યા નથી. રાજા સાહેબે પોતાની સભાનાં કાર્યો મુલતવી રાખી આપણી આ ચર્ચા આજ સુધી શ્રવણ કરી અને જો આ પ્રમાણે આપણે શાસ્ત્રાર્થ ચાલુ રહે તો તેનો વર્ષો સુધી પણ પાર આવે તેમ જણાતું નથી. માટે ‘નોજીવ’ છે કે નહીં તેનો નિકાલ લાવવા માટે એક ઉપાય છે, તે જો તમને કબૂલ હોય ને તમે માન્ય રાખતા હો તો તાત્કાલિક નિર્ણય થઈ જાય. ”

“એ ઉપાય આપ ફરમાવો. ઉપાય ઉચિત ને યથાર્થ હશે તો મને માનવામાં કંઈ પણ વિરોધ નથી. ”

“રાજા! આ શાસ્ત્રાર્થનો નિકાલ લાવવા માટે એક ઉપાય છે, જેમાં આપને થોડો જહેમત ઉઠાવવાની છે. તે જો આપ માન્ય કરતા હો તો એ ઉપાય જણાવું. ”

“આપ બન્નેને તે ઉપાય અનુકૂલ ને સ્વીકૃત હોય તો થોડો જહેમન વધારે કરવામાં મને કંઈ અડચણ નથી. આપ ઉપાય ફરમાવો. ”

“આપે સાંભળ્યું હશે કે જગત્માં જે કોઈ વસ્તુ વિદ્યમાન છે તે દરેક વસ્તુ આ ભૂલોકમાં મળી શકે છે. જે આપણું (દુકાન)માં તે વેચાય છે તેને ‘કુત્રિકાપણ’^૧ કહેવામાં આવે છે. ભૃગુકચ્છ (ભરૂચ), ઉજ્જયિની વગેરે નગરોમાં એવી આપણો હાલ પણ છે. આપણે અહીં નજીકમાં એવી જે આપણું હોય ત્યાં જઈને ‘નોજીવ’ની માંગણી કરીએ. જે વેપારીની તે આપણું હોય છે, તે વેપારી દેવનાર આરાધના કરી પોતાની આપણું તેથી અધિકૃત કરે છે. દુનિયાના કોઈપણ વિભાગમાં રહેલી વસ્તુ ઉચિત મૂલ્ય આપી ત્યાં માંગવામાં આવે તો તે વેપારી દેવ પાસે તે વસ્તુ મંગાવીને આપે છે ને મૂલ્ય ગ્રહણ કરે છે. જો જગતમાં કોઈપણ સ્થળે ‘નોજીવ’ નામની વસ્તુ હશે તો ઉચિત મૂલ્ય લઈ આપણને તે વેપારી દેવ પાસે તે વસ્તુ મંગાવી આપશે. અને નહીં હોય તો નહીં આપે. ”

“મહારાજશ્રી ! આપનું કથન યથાર્થ છે. શ્રી રેહસ્યુત મુનિ ! આ ‘કુત્રિકાપણ’માં સર્વ વસ્તુનો વિક્રય થાય છે, ને આપણે ત્યાં જઈ ‘નોજીવ’ની માંગણી કરીએ, એ વાત આપને સમ્મત છે ને ? ”

“હા. ‘કુત્રિકાપણ’ શબ્દનો અર્થ જ એવો થાય છે કે-સ્વર્ગ મૃત્યુ ને પાતાળ એ ત્રણે લોકમાં જે વસ્તુ થાય તેનો વિક્રય કરનારી આપણું. શાસ્ત્રમાં સ્થળે સ્થળે તેનું વર્ણન આવે છે. મોટા મોટા મહીપતિઓ શ્રીમન્તો વગેરે ચારિત્ર ગ્રહણ કરતી વખતે ત્યાં જઈ સવાલક્ષ સોનૈયા દઈ રજોહરણ (ઓઘો) આદિ ઉપકરણો ખરીદે છે. આપણે ત્યાં જઈ ‘નોજીવ’ની માંગણી કરીએ. જેથી આ તકરારનો તુરત નિકાલ આવી જાય. મને પણ એ અભિમત છે. ”

૧ ‘કુત્રિકાપણ’ ને ‘કુત્રિભપણ’ કેટલાએક કહે છે. ને તેનો અર્થ એવો કરે છે કે, ત્રિજ એટલે ધાતુથી જીવથી અને મૂલથી એમ ત્રણથી જે બને. અર્થાત્ દુનિયામાં વસ્તુમાત્ર આ ત્રણથી બનેલી છે. એ ત્રિજ વસ્તુઓને કુ એટલે પૃથ્વીમાં-ભૂલોકમાં વિતરણ કરે તે કુત્રિભપણ કહેવાય.

૨ બ્યન્તર દેવ જ વિશિષ્ટ વિશિષ્ટ સ્થળે આવી દુકાનો ખોલે છે ને પોતે જ માંગેલી વસ્તુનો વિક્રય કરીને ઉચિત મૂલ્ય ગ્રહણ કરે છે, તેમાં કોઈ માનવ વેપારી હોતા નથી, એવું પણ કેટલાકનું કથન છે.”

૩૩૪]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૮]

“સારે, આપ તૈયાર થઈ પધારે હું જવાની સર્વ વ્યવસ્થા-યોજના કરાવું, ને પછી આપણે અહીંથી ત્યાં જઈએ.”

(૧૧)

એક જણે પૂછેલા પ્રશ્નનો બીજાએ નીચે મુજબ ખુલાસો આપ્યો :

“હું કાઠ કાઠ દિવસ સાંભળવા માટે જતો હતો ત્યારે ત્યાં ‘નોજીવ’ને બદલે તેને લગતા અનેક વિષયોની ચર્ચા ચાલતી. કાઠ વખત જુદા જુદા નયોનો વિચાર તો કાઠ વખત દ્રવ્યોનો વિચાર ચાલતો. એમ ને એમ છ માસ સુધી ચર્ચા ચાલી. છેવટે એક વખત રાજ સાહેબે આચાર્ય મહારાજશ્રીને બોલાવીને આ ચર્ચાનો જલદી અન્ત લાવવા સૂચવ્યું. એટલે આચાર્ય મહારાજે બીજે દિવસે નિકાલ લાવવાનું કહ્યું.”

“પછી બીજે દિવસે શું થયું ?”

“બીજે દિવસે શાસ્ત્રાર્થ તો ન ચાલ્યો, પણ આચાર્ય મહારાજશ્રીએ એક ઉપાય કર્યો ને તેમાં શ્રી રોહિત મુનિ ન ફાળ્યા.”

“શું મહારાજશ્રીએ મંત્રપ્રયોગ કરી તેમને હરાવ્યા કે કાઠ બીજે ઉપાય યોજ્યો. શું બન્યું ?”

“ના, આચાર્ય મહારાજશ્રીએ મંત્રપ્રયોગ તો કર્યો ન હતો, પરંતુ બહુ જ યોગ્ય ને સર્વમાન્ય ઉપાય બતાવ્યો જે ઉપાય શ્રી રોહિત મુનિએ પણ કબૂલ રાખ્યો.”

“એવો કયો ઉપાય હતો ?”

“તમારા ખ્યાલમાં હશે કે કટલેક સ્થળે ‘કુત્રિકાપણ’ નામે આપણ હોય છે, ને ત્યાં આપણે જે વસ્તુ માંગીએ તે મળી શકે છે.”

“હા. કટલેક સ્થળે એવી દુકાનો છે. એ જાણવામાં છે.”

“પછી આચાર્ય મહારાજશ્રી રાજસાહેબ શ્રી રોહિતમુનિજી મંત્રીવર નગરશેઠ તથા બીજા લોકો વગેરે સર્વે કુત્રિકાપણે ગયા. ત્યાં જઈને ‘નોજીવ’ની માંગણી કરી, પણ દેવે ‘નોજીવ’ આપ્યો નહીં. ‘જીવ આપો’ એમ કહ્યું ત્યારે મેના, પોપટ, સારસ, હંસ, કાકિલ, કબૂતર વગેરે આપ્યાં. ‘અજીવ આપો’ કહ્યું ત્યારે પત્થર, માટી, કાષ્ઠ આદિ આપ્યાં. વળી ‘નોજીવ’ની માંગણી કરી ત્યારે પત્થર આદિ જ આપ્યા. કારણ કે જીવની સાથે પડેલા નો શબ્દનો અર્થ સર્વથા અભાવ એવો થાય છે. દેશથી અભાવ અર્થ લઈને ‘નોજીવ’નો અર્થ જીવનો ખંડ એવો કરે તો તેની લેવડદેવડ થઈ શકતી નથી. તે તો ફક્ત સમજવા પૂરતું જ હોય છે. એટલે અજીવથી જુદો ‘નોજીવ’ દેવે આપ્યો નહીં. વળી ‘નોઅજીવ’ આપવા કહ્યું ત્યારે પણ મેના પોપટ વગેરે જ આપ્યાં. ત્યાં પણ સર્વનિષેધ અર્થ પ્રધાન રાખ્યો. એથી સિદ્ધ થયું કે, ‘નોજીવ’ નામનો કાઠ જુદો પદાર્થ આ લોકમાં છે જ નહીં.”

“પછી શું થયું ? બધા પાછા આવ્યા ?”

“ના. ત્યાં આચાર્ય મહારાજે જુદી જુદી ૧૪૪ વસ્તુની માંગણી કરી. તેમાંથી અમુક મળી, અમુકના ખંડ મળ્યા ને જેના ખંડ થઈ શકે એવું ન હતું તે ન મળી. પણ તેને બદલે તેની વિરોધી વસ્તુ મળી.”

અંક ૧૧]

નિહ્નવવાદ

[૩૩૫]

“એ એકસો ચુમ્માલીસ વરતુના પ્રશ્નો કયા છે?”

“પ્રથમ તો તેમણે ‘પૃથ્વી છો’ એમ કહ્યું, ત્યારે માટીનું ઢેકું આપ્યું.”

“માટીનું ઢેકું પૃથ્વી તરીકે કેમ આપ્યું? તે કંઈ સંપૂર્ણ પૃથ્વી નથી. તે તો પૃથ્વીનો એક ખંડ છે. આખી પૃથ્વી તો આપી શકાય નહીં.”

“માટીના ઢેકામાં પૃથ્વીનો ઉપાચાર કર્યો, વ્યવહારમાં પણ એવા ઉપાચારથી જ કામ ચાલે છે. જેમ કાઠ કહે કે-મેં બધી જમીન ખરીદી લીધી તો શું દુનિયાની સર્વ જમીન કંઈ તેણે થોડી ખરીદી છે? અમુક વિવક્ષિત જમીનને તે બધી જમીન કહે છે. બધા પડિતો પધારી ગયા, બધા શિખો આવી ગયા, ત્યાં પણ વિવક્ષિતને જ બધા કહેવાય છે. તે પ્રમાણે માટીના ઢેકાને પૃથ્વી શબ્દથી સંબોધી શકાય, દેશમાં સર્વનો ઉપાચાર કરી શકાય છે.”

“પછી શું માંગ્યું?”

“પછી ‘અપૃથ્વી’ માંગી, ત્યારે પાણી આપ્યું. પછી ‘નોપૃથ્વી’ માંગી ત્યારે ઢેકાને લાંગી તેનો એક ટૂકડો આપ્યો. પછી ‘નોઅપૃથ્વી’ માંગી ત્યારે, મારે જવું નથી એમ નથી, મારે ખાવું નથી એમ નથી, મારામાં તાકાત નથી એમ નથી વગેરેમાં બે વખત નથી નથી એ પ્રમાણે નિષેધ કરેલ હોવાથી નિશ્ચય પૂર્વક ખબર પડે છે કે મારે જવું જ છે, મારે ખાવું જ છે, મારામાં બળ છે જ, એ પ્રમાણે નોઅપૃથ્વીથી પૃથ્વી આપી શકાય, પણ ફેવે ચળુ પાણી આપ્યું. કારણ કે અપૃથ્વીથી પાણી આપ્યું હતું. નોપૃથ્વીથી ઢેકાનો ખંડ આપ્યો હતો. માટે નોઅપૃથ્વીથી થોડું પાણી આપ્યું. એ પ્રમાણે વ્યવહારથી દેશ વગેરે કલ્પી ઉપર પ્રમાણે આપતો. પણ નિશ્ચયથી દેશ દેશી ભેદ છે જ નહીં એટલે ચારે પ્રશ્નના ઉત્તરમાં થયોચિત બે જ વસ્તુ મળતી. જીવ વગેરે નિરવયવ એટલે જેના ખંડ નથી પડતા એવી વસ્તુમાં તો ચારે વખતે પરસ્પર વિરુદ્ધ બે જ વસ્તુ આવતી.”

“આ તો તમે ચાર પ્રશ્નો બતાવ્યા. ૧૪૪ પ્રશ્નો કેવી રીતે થાય?”

“નવ દ્રવ્યો, સત્તર ગુણો, પાંચકર્મ, ત્રણ જાતિ, એક વિશેષ અને એક સમવાય, એમ કુલ મળી ૩૬ થયા, તે દરેકના ચાર ચાર પ્રશ્નો પૂછ્યા એટલે ૩૬×૪=૧૪૪ પ્રશ્નો થયા.”

“જ્યારે ત્યાંથી ‘નોજીવ’ ન મળ્યો એટલે સિદ્ધ થયું હશે કે ‘નોજીવ’ છે જ નહીં. પછી શ્રી રાહગુપ્તનું શું થયું?”

“‘નોજીવ’ નથી એવું નક્કી થયું એટલે રાજસાહેબે શ્રી ગુપ્તસરિજી મહારાજને ખૂબ સન્માન આપ્યું ને તેમનો વાદમાં વિજય થયો એવું જાહેર કર્યું. રાહગુપ્તને ગુરુની સામે થયા તે કારણે બધા લોકોએ ખૂબ ધિક્કાર્યા, રાજસાહેબે પણ તે પરાજિત થયેલ એવું કહી રાજસભાથી દૂર કર્યા ને આખા શહેરમાં ‘શ્રી વર્ધમાનસ્વામી જિન જયવંતા વર્તે છે,’ એવો પડહ દેવરાવ્યો-ઢોલ વગડાવ્યો.

“શ્રી ગુપ્તસરિજી મહારાજે રાહગુપ્તને કંઈ કર્યું કે નહીં?”

“હા, આચાર્ય મહારાજે પણ વાસણેપને બદલે કુંડીમાંથી રાખ લઈ તેમના માથા

૩૩૬]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૮]

ઉપર નાખી નિહ્વ જાણી સંઘ બહાર કર્યા. સંભળાય છે કે રોહગુપ્ત આગ્રહ અને અભિ-
માનને અધીન થઈ પોતાનો સ્વતંત્ર મત ચલાવશે.”

(૧૨)

શ્રી રોહગુપ્ત સંઘ બહાર થયા પછી સ્વમતિકલ્પના પ્રમાણે પ્રરૂપણા કરવા લાગ્યા. તેમનાથી વૈશેષિક દર્શનનો આરંભ-ઉદય થયો. દ્રવ્ય ગુણ કર્મ સામાન્ય વિશેષ અને સમ-
વાય એમ છ પદાર્થો છે. પૃથ્વી પાણી પાવક (અગ્નિ). પવન ગગન ચેતન કાલ દિશા
ને મન એમ નવ દ્રવ્યો છે. રૂપ, રસ, ગંધ, સ્પર્શ, સંખ્યા, પરિમાણ, પૃથક્ત્વ, સંયોગ,
વિભાગ, પરત્વ, અપરત્વ, બુદ્ધિ, સુખ, દુઃખ, ઇચ્છા, દ્વેષ ને પ્રયત્ન એ સત્તર ગુણો છે. ઝેંચે જનું,
નીચે જનું, ફેલાવું, ખેંચાવું (સંકોચાવું) ને ચાલવું, એ પાંચ કર્મ છે. સામાન્યના ત્રણ ભેદ છે. સત્તા
સામાન્ય અને સામાન્ય વિશેષ એ પ્રમાણે. તેમાં દ્રવ્ય ગુણ ને કર્મમાં સત્તા રહે છે. દ્રવ્યત્વ-ગુણત્વ
વગેરે સામાન્ય છે. ને પૃથિવીત્વ જલત્વ ઘટત્વ પટત્વ વગેરે સામાન્ય વિશેષ છે. વિશેષ એક
છે ને સમવાય પણ એક છે. એ પ્રમાણે પ્રરૂપણ કરવા લાગ્યા. બુદ્ધિપ્રતિભા ને પ્રવચન-
શક્તિને કારણે તેમના અનુયાયી પણ નીકળ્યા. જૈનદર્શનથી બહાર થયેલ હોવાથી ને બીજા
કોઈ દર્શનમાં લાગ્યા સિવાય સ્વતંત્ર વિચારણા ફેલાવી હોવાથી ક્રિયાકાંડની વ્યવસ્થાથી
તેમનો પંથ ન ચાલ્યો. પણ વિચારણાના પ્રવાહે આજ સુધી એ વૈશેષિક દર્શનનો મત
ચાલે છે. ઉલૂક ગોત્રીય હોવાને કારણે અને છપદાર્થનું નિરૂપણ કરેલ છે
માટે તેમના દર્શનનું બીજું નામ પડુલક પણ કહેવાય છે. ગુરુત્વ, દ્રવત્વ, સ્નેહ, સંસ્કાર,
પુણ્ય, પાપ, અને શબ્દ, એ સાત ગુણો પછીથી ટીકાકારોએ ઉમેર્યા છે. એમ વૈશેષિક
દર્શનમાં હાલ ૨૪ ગુણો ગણાવાય છે. શ્રી રોહગુપ્ત જૈનદર્શનમાંથી બહાર થયેલ હોવાથી
ચિરસમયના આ દર્શનના સંસ્કાર હોવાને કારણે તેમણે આ ઉપરોક્ત સાતને ગુણ તરીકે
ગણાવ્યા નહીં. જૈનદર્શનમાં ગુરુત્વનો સ્પર્શમાં સમાવેશ થાય છે, દ્રવત્વ સંયોગ વિશેષ છે,
સ્નેહ સ્પર્શવૃત્તિ છે, સંસ્કાર ધારણા નામે મતિજ્ઞાનનો ભેદ છે, પુણ્ય પાપ કર્મવિશેષ છે,
અને શબ્દ પુદ્ગલ છે. પાછળના ટીકાકારો ઇતર દર્શનમાંથી આ દર્શનના અનુયાયી થયા
હોવાને કારણે તેમણે આ સાત ગુણો વધાર્યા.

એ રીતે, શ્રી રોહગુપ્ત નિહ્નવ છેવટ સુધી સમજ્યા વગર મિથ્યાત્વમાં રહી, મિથ્યા-
ત્વદર્શન શરૂ કરી ભવભ્રમણના ભાગી થઈ કાળના પ્રવાહમાં તણાઈ ગયા. આ પ્રસંગ
પ્રભુ વીરના નિર્વાણ બાદ ૫૪૪ વર્ષે બન્યો. આ વાત દ્વંકમાં નિર્ધુક્તિકારે જણાવી છે,
તે આ પ્રમાણે-

પંચ સયાં ચોયાલા, તદ્દા સિદ્ધિ ગયસ્સ વીરસ્સ ।

પુરિમંતરંજિયાણ, તેરાસિયદિદ્ધિ ઉપ્પન્ના ।

પુરિમંતરંજિ મૂયગિહ, વલસિરી, સિરિગુત્તેય ।

પરિવાયપોદ્દસાલે, ઘોસણપડિસેહણા વાપ ।

શેષ વિસ્તાર ભાષ્યકારે કરેલ છે.

(ચાલુ)

સ્વીકાર

દિબ્યદર્શન—ખંડ ૧-૨. લેખક અને સંગ્રાહક—શ્રી જિજ્ઞાસુભિક્ષુ, પ્રકાશક—
શ્રી જૈન સ્વાધ્યાય મંદિર, સાવરકુંડલા (કાઠિયાવાડ), પૃષ્ઠસંખ્યા ૫૨ + ૨૮૪. અમૂલ્ય.

સ્થાનકવાસી સમાજનું નવું ઉડમું આગમ સમુત્થાન-સૂત્ર

લેખક:—પૂજ્ય મુનિમહારાજ શ્રી જ્ઞાનદેવજી

[પૂ. પં. શ્રી. ધર્મવિજયજીશિષ્ય.]

સ્થાનકવાસી સમાજ મૂળે ઉડમું આગમો માને છે તે જગજીવે વાત છે. તે સંપ્રદાયે ઉડમું આગમોમાં સ્પષ્ટતથા મૂર્તિ-પૂજનનું વિધાન હોવા છતાં તેનો વિરોધ કરેલ છે. સ્થા. સંપ્રદાય એક બાબતે જોરશોરથી ડિઝિમનાદે જાહેર કરે છે કે મૂલ ઉડમું સિવાય કોઈ પણ આગમ વિદ્યમાન નથી, કારણ કે મૂલ ઉડમું આગમ સિવાયના બીજા બધા આગમો વિચ્છેદ ગયા છે. ત્યાં બીજી જ બાબતે તે સંપ્રદાયવાળાઓ નવું ઉડમું આગમ ‘સમુત્થાન-સૂત્ર’ હયાતીમાં લાવ્યા છે. આ ‘સમુત્થાનસૂત્ર’ પ્રસિદ્ધિમાં ક્યાંથી આવ્યું તેનું કારણ જાણવું જોઈએ.

આજે સ્થા. સમાજને કેવળ ઉડમું આગમ, ટીકાઓને છોડીને, કેવળ મૂળમાત્ર માનવાથી ચાલે તેનું નથી. કેટલાય ક્રિયાકાંડો અને બીજી ઘણી પ્રચલિત વસ્તુઓ ઉડમું આગમમાં નહિ હોવા, છતાં તેમને સ્વીકારવી પડી છે.

સ્થા. સમાજને મૂર્તિ-પૂજના વિષયમાં તથા મુખે મુહપતિ બાંધવી વગેરે સાંપ્રદાયિક વિષયોની ચર્ચામાં અવસરે પ્રમાણેના અભાવે મૌન સ્વીકારવું પડ્યું છે. અને તે જ મૌનના પ્રતાપે ઘણા લોકોની તે મત ઉપરની શ્રદ્ધા ઊડી ગઈ છે. અને અનેક પાપબીર આત્માઓ તે સંપ્રદાયના દીર્ઘકાળના દીક્ષિત હોવા છતાં, અવસરે સત્ય જણાતાં તે મતને છોડી ગયા છે. અને અનેક આત્માઓ બોધિ-બીજની પ્રાપ્તિના કારણભૂત એવા જિનેશ્વર ભગવંતની પ્રતિમાના પૂજન-દર્શનના અનુરાગી આજે બની રહેલા જોઈ શકાય છે.

સાચી પરિસ્થિતિ આવી હોવાથી જ તે દિવસે સ્થા. સમાજ નામશેષ ન થઈ જાય તેવી દાઝને ધારણ કરનાર બોટાદ સંપ્રદાયના સ્થા. સાધુ માણેકચંદ્રજીના શિષ્ય મુનિ શ્રી શિવલાલજીએ પોતાની જે જે માન્યતાઓ ઉડમું આગમમાં શોધી જડતી નહોતી અને પોતે જે વસ્તુ માનતા હતા તેની સિદ્ધિ માટે નક્કર (?) પુરાવા તરીકે તેમણે આ ‘સમુત્થાન-સૂત્ર’નું સંપાદન કર્યું છે. સંપાદક મહાશય પોતાની પ્રસ્તાવનામાં લખે છે કે—

“એક ચિંતાના ભંડારમાં ઘણી પોથીઓ હતી. તે દરેક પોથીમાં છૂટાં છૂટાં પાનાં હતાં, અને સમુદ્રમાંથી જેમ મોતી મેળવે તેની માફક મહામહેનતે કરી દરેક પાનાં ભેગાં કર્યાં, કે જેના યોગે ‘સમુત્થાન-સૂત્ર’ની હયાતી થઈ” વગેરે વગેરે.

પ્રશ્ન અહીં એ જ થાય છે કે તેમને આ પ્રત ક્યા ચિંતાના ભંડારમાંથી મળી? આ સૂત્રની પ્રત ક્યારે અને ક્યાં લખાઈ? પ્રતના પ્રાન્તે પ્રશસ્તિ હતી કે નહિ? પ્રશસ્તિ આદિ હવે તો પ્રસિદ્ધ કરવામાં શું વાંધો આવ્યો? વગેરે શંકાઓનો પ્રાદુર્ભાવ થાય છે.

વિચક્ષણ પુરુષો સમજી શકે છે કે દરેક પ્રતોમાંથી પાનાં મેળવવામાં તે કઈ જાતની મહેનત કહેવાય? ખરેખર, અત્યંત લોકને આંખે પાટા બાંધવા માટે જ મુનિશ્રીએ મહેનત લીધી લાગે છે. અને પોતાના સંપ્રદાયનું કઈ રીતે અસ્તિત્વ રહે તે જ જાતની તમન્ના સેવનાર મુનિશ્રીએ આ પરિશ્રમ કર્યો લાગે છે. તે મુનિશ્રીએ કેવી કુનેહભરી રીતે એ સંપાદનકાર્ય કર્યું છે તે સૂત્ર વાંચતાં જ જણાઈ આવે તેવું છે. અસ્તુ.

૩૩૮]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૮

‘સમુત્થાન-સૂત્ર’ મૂળ અર્ધ-ભાગધી ભાષામાં છે. તે મૂળ ભાષા આધુનિક લાગે છે. તે અભ્યાસના જાણકારોએ વ્યાકરણની દૃષ્ટિએ ખાસ વિચારણીય છે. મૂળ સૂત્રોનું ગુજરાતીમાં ભાષાંતર મુનિશ્રીએ કર્યું છે. એ ગુજરાતી ભાષા પણ વ્યાકરણશુદ્ધ હશે કે કેમ તે શંકાસ્પદ છે.

તેમણે સંપાદિત કરેલ આ ‘સમુત્થાન-સૂત્ર’ એક અધ્યયન રૂપે છે, અને તેના આઠ ઉદ્દેશાઓ છે. શ્રી ગૌતમસ્વામીજી પૂછે અને ભગવાન મહાવીરસ્વામીજી જવાબ આપે એ રીતે પ્રશ્નોત્તરી રૂપે તેમાં ગોઠવણી કરી છે. તેમાં નીચેના વિષયો મુખ્યત્વે છે—

૧ લા	ઉદ્દેશામાં	આચાર્ય મહારાજ કેટલા પ્રકારના વગેરે
૨ જા	”	દીક્ષા કયા યોગમાં આપવી વગેરે
૩ જા	”	દીક્ષા-વિધિ, ઉપકરણો વગેરે
૪ થા	”	સાધુ-સામાચારી
૫ મા	”	છ આવશ્યકની વિધિ
૬ ટા	”	એકથી ૩૬ બોલ
૭ મા	”	કાલભાવને દેખાડનાર
૮ મા	”	અનશન-વિધિ

આ પ્રમાણે ૮ ઉદ્દેશાઓ છે તેમાં મુખ્યત્વે નીચે પ્રમાણે ચર્ચાસ્પદ વસ્તુઓ આવે છે—

- (૧) મુહપત્તિ મુખે બાંધવી. મુહપત્તિ મુખ ઉપર બાંધે નહિ તેને અતિચાર.
- (૨) જિન-કલ્પીને દોરા સહિત મુહપત્તિ મુખ ઉપર બાંધવાનું વિધાન.
- (૩) જિન-પ્રતિમા કરાવે તેને તથા પ્રતિષ્ઠા કરાવનારને શું લાભ? શ્રી ગૌતમસ્વામીજીના આ પ્રશ્નમાં ખુદ ભગવાન જવાબ આપે છે કે કર્મ-બંધ, અને અજીવમાં જીવ માન્યો અને ષટકાયની વિરાધના આદિના યોગે મહાભિશ્યાત્વ લાગે.
- (૪) ભસ્મરાશિનો ગ્રહ જ્યાંસુધી પૂરો ન થયો તે દરમિયાન થયેલા મહાન પ્રાભાવિક શાસન ધુરંધર આચાર્યદેવાદિ ઉપર કારમો ધા કરી યદ્વાતદ્વા લખ્યું છે.
- (૫) દીક્ષાવિધિમાં મુખ ઉપર મુહપત્તિ દોરા સહિત બાંધવાનું વિધાન.
- (૬) ખુદ તીર્થંકર ભગવાન મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં વિચરતા જિનને વંદના કરે છે તેવું બાલીશ કથન.

આવા આવા ચર્ચાસ્પદ કપોલ-કલ્પિત મુદ્દાઓનું સંપ્રદાયવ્યાપ્તિના કારણે જ, તેમાં પ્રતિપાદન કર્યું છે. અને આ રીતે એક કલ્પિત આગમનો ઉદ્ભવ થયો છે.

આના માટે પૂ. વિદ્વાન આચાર્ય મહારાજ આદિ જે યોગ્ય-ઘટતું કરવું લાગશે તે કરશે જ તેમ આશા રાખું છું.

કાષ્ઠપણ વિદ્વાન વિચારક આત્મા મધ્યસ્થ દૃષ્ટિએ ‘સમુત્થાન-સૂત્ર’નું જો નિરીક્ષણ કરશે તો તેને આ સૂત્ર કપોલ-કલ્પિત, ખનાવટી અને ઘડી કાઢેલું લાગ્યા સિવાય રહેશે નહિ.

આ સૂત્ર જેને મંગાવવાની ઇચ્છા હોય તેને નીચેના કેટલાં મળી શકે છે તેમ સૂત્રમાં જાહેરાત કરી છે: શા. સોમચંદ ટોકરશી, જ્ઞાનવર્ધક પુસ્તકાલય, ઈ. વારીયાનો ડેલો, જામનગર-કાઠીયાવાડ.

વિક્રમની ચૈાદમી શતાબ્દમાં રચાયેલ સુપ્રસિદ્ધ શ્વેતાંબરીય જૈનકૃતિ “રત્નાકરપચ્ચીસી”નું દ્વિગંબરીય રૂપાંતર

[દિ. પં. કે. ભુજબલી શાસ્ત્રીકૃત ‘આત્મનિવેદનમ્’નું રહસ્ય અને પત્રવ્યવહાર]

[લખનૌથી અગ્રેજી ભાષામાં પ્રગટ થતા “જૈન ગેઝેટ ” નામના દ્વિગંબર માસિક પત્રના ગયા માર્ચ મહિનાના અંકમાં આરાવાળા દ્વિગંબર પંડિત કે. ભુજબલી શાસ્ત્રીએ રચેલ “આત્મનિવેદનમ્” નામક સંસ્કૃત કાવ્ય તેના અગ્રેજી અનુવાદ સાથે પ્રગટ થયું છે. આ કાવ્ય તરફ અમારું ધ્યાન જતાં તેમાંના અડધા ઉપરાંતના શ્લોકો શ્વેતાંબરીય જૈન કાવ્ય ‘રત્નાકરપચ્ચીસી’માંના શ્લોકોના કેવળ શબ્દાન્તરરૂપ જ લાગ્યા. ‘રત્નાકર-પચ્ચીસી’માં કુલ ૨૫ શ્લોકો છે, જેમાંના ૨૪ શ્લોકો ઉપજાતિ છંદમાં અને પચીસમેા શ્લોક શાર્દૂલવિક્રીડિત છંદમાં છે. “આત્મનિવેદનમ્”માં કુલ ૨૬ શ્લોકો છે, જેમાંના ૨૫ શ્લોકો ઉપજાતિ છંદમાં અને છત્રીસમેા શ્લોક માલિની છંદમાં છે.

આ કાવ્ય જોયા પછી અમને લાગ્યું કે તેના કર્તા અને પ્રકાશકનું ધ્યાન એ તરફ દોરવું જોઈએ. અને તેથી અમે ‘જૈન ગેઝેટ’ના તંત્રીની સાથે તેમજ પંડિત કે. ભુજબલી શાસ્ત્રીની સાથે પત્રવ્યવહાર કર્યો. જનતાની ગાણુ માટે એ સમગ્ર પત્રવ્યવહાર અને બંને કાવ્યોના મળતા આવતા શ્લોકો અહીં રજુ કરીએ છીએ.

પંડિત કે. ભુજબલીશાસ્ત્રીએ જે જાતનો જવાબ આપ્યો છે તે, એક પંડિત ગણાતી વ્યક્તિ પાસેથી આશા ન રાખી શકાય તેવો વિચિત્ર છે. પણ એક દ્વિગંબર વિદ્વાને આવો જવાબ આપ્યો હોવાથી એમાં અમને જરાય આશ્ચર્ય કે અફસોસ નથી થતો. અમને તો પં. ભુજબલી શાસ્ત્રીનો આ પત્ર, છેલ્લાં કેટલાંય વર્ષોથી દ્વિગંબરો શ્વેતાંબરો પ્રત્યે કેવું માનસ ધરાવે છે અને કેવો વર્તાવ રાખે છે તેના નમૂનારૂપ લાગે છે. જ્યાંસુધી પોતાનું કામ સરતું હોય ત્યાંસુધી ઠંડે કલેજે સંપ અને સમન્વયની વાતો કરવી અને જરાક પોતાનો સ્વાર્થ ધરાય કે પોતાની વાત ઉઘાડી પડવાનો વખત આવે કે તરત દ્વિગંબર ભાઈઓ છોડઈ જાય છે અને શ્વેતાંબરોનાં શાસ્ત્રો કે પૂર્વાચાર્યો ઉપર આક્ષેપ કરવામાં કે શ્વેતાંબરોનાં તીર્થો ઉપર આક્રમણ કરવામાં જરાય પાછી પાની કરતા નથી. પં. કે. ભુજબલી શાસ્ત્રીના પત્રમાં આ જ વસ્તુ વાચકોને જોઈ શકશે. પત્રનો આગળનો ભાગ વાંચ્યા પછી, એ જ પત્રમાં પંડિતજીએ લખેલ પોતાની કવિતાની પ્રશંસાના શબ્દો અને અંતમાં લખેલી એકતાની વાત પંડિતજીના મુખમાં કેવી શામે છે!!!

—તંત્રી]

પત્રવ્યવહાર

‘જૈન ગેઝેટ’ના તંત્રીને લખેલ પત્ર.

અમદાવાદ, તા. ૧૨-૪-૪૩

શ્રીમામ્ બાબુ અજીતપ્રસાદજી

સંપાદક “જૈન ગજટ” (અંગ્રેજી) કી સેવામેં, લખનૌ

મહાશયજી,

‘જૈન ગજટ’ કે પુસ્તક ૪૦, અંક ૩, માર્ચ ૧૯૪૩ કે અંકમેં પંડિત કે. મુજબલી શાસ્ત્રીકૃત ‘આત્મનિવેદનમ્’ નામક એક સંસ્કૃત કવિતા છપી હૈ ।

३४०]

श्री जैन सत्य प्रकाश

[पृष्ठ ८]

यह 'आत्मनिवेदनम्' पं. के. भुजबली शास्त्रीकी स्वतंत्र रचना नहीं है, किन्तु एक प्राचीन श्वेताम्बरीय काव्यका अनुकरण मात्र ही है, जिसका नाम 'रत्नाकरपंचविंशति' है और जिसे १४ वीं शताब्दिमें श्रीमान् रत्नाकरसूरिजीने बनाया है।

आपकी जानकारीके लिये उसकी एक प्रति बुकपोस्टसे भेजी जाती है। इससे आप देख सकेंगे कि 'आत्मनिवेदनम्' का 'रत्नाकरपंचविंशति' के साथ छंद, शब्द, भाषा, और संकलनामें कितना साम्य है।

इस प्रकार अन्य ग्रन्थकारका ऋण न स्वीकार करके ऐसी रचना अपने नाम चडा लेनेसे धर्म या साहित्यकी सच्ची सेवा नहीं हो सकती। इससे तो—श्वेतांबर ग्रंथोंको सामने रखकर कई दिगंबर ग्रन्थकी रचना की गई है—इस दोषारोपणका समर्थन मात्र ही होता है।

आशा है इस विषयमें आप अपना अभिप्राय आपके पत्रके आगामी अंकमें अवश्य प्रकाशित करेंगे। और साथका पत्र पं. भुजबलीजीको भेजदेंगे। (डाकव्ययके लिये ०-१-६ के टीकट भेजे हैं)

हमारे योग्य सेवा लिखें। पत्रोत्तर अवश्य दें।

भवदीय

रतिलाल दीपचंद देसाई, व्यवस्थापक

पं. के. भुजबली शास्त्रीने लखनऊ पत्र.

अमदावाद, ता. १२-४-४३

श्रीमान् पंडित के. भुजबली शास्त्रीकी सेवामें, आरा

महाशयजी,

'जैन गजट' (अंग्रेजी) मासिकके पुस्तक ४०, अंक ३, मार्च १९४३ के अंकमें आपकी 'आत्मनिवेदनम्' शीर्षक एक कविता प्रकट हुई है।

यह कविता आपकी स्वतंत्र रचना नहीं है, किन्तु चौदहवीं शताब्दिमें पूज्य आचार्य रत्नाकरसूरिजीरचित 'रत्नाकरपंचविंशति' नामक श्वेताम्बरीय काव्यकी अनुकृति मात्र ही है यह आप जानते हैं।

इस प्रकार परायी कृतिमें अल्प-अधिक हेरफेर करके उसे अपने नाम चडालेना उचित नहीं है। जिस कृतिको देखकर आपको नयी कृति बनानेकी प्रेरणा मिली उस कृतिका ऋण-स्वीकार करनेमें आपको कोई हानि न होती।

अंक ११]

“रत्नाकरपञ्चीसी”तुं दिगम्बरीय इपांतर

[३४१]

आशा है अब भी आप, जनताके समक्ष सत्य परिस्थिति रखनेके लिये, ‘जैन गजट’ के आगामी अंकमें इस संबंधमें अपना अभिप्राय प्रकट करेंगे और इस मूलको सुधार लेंगे। विशेष क्या ? हमारे योग्य कार्य लिखें। पत्रोत्तर अवश्य दें।

भवदीय

रतिलाल दीपचंद देसाई, व्यवस्थापक

‘जैन गजट’ता तन्वीना नवाभ +

Ajitashram, Lucknow. 22-4-43

Dear Sir,

Your letter of 12-4-43. We have forwarded your letter to Pandit K. Bhruja Bali Shastri at Arrah for such action as he may consider necessary and proper. We are noticing the fact in our May issue.

Sincerely Yours

Ajit Prasada

‘जैन गजट’ता तन्वीने लभेल जीला पन.

अमदावाद, ता. ११-५-४३

श्रीमान् बाबू अजितप्रसादजीकी सेवामें,

आपका तारीख २२-४-४३ का पत्र मिला था। उस पत्रमें आपके लिखे अनुसार ‘जैन गजट’ के मई (May) माहके अंकमें ‘आत्मनिवेदनम्’ के संबंधमें कुछ निवेदन पढ़ने की आशा थी, किन्तु अंक देखने पर वह सफल न हुई। जब आपने निवेदक करनेको लिखा था फिर ऐसा क्यों हुआ ? समझमें नहीं आता।

कृपया पत्रोत्तर दें। सेवा लिखे।

भवदीय

रतिलाल दीपचंद देसाई, व्यवस्थापक.

* आ अंग्रेज पत्रतो आशय आ प्रमाणे छे—

तभारे ता. १२ ४-४३तो पत्र मल्यो. तभारे पत्र अमे पं. ड. लुङ्गवी शास्त्रीने आरा मोडवी आभ्यो छे, जेथी तेमने योग्य अने जरूरी लागशे तेवुं पगलुं तेओ लभ शके. अमे आ हकीकतनी अमारा मे महीनाना अंकमां नोधि लछथुं.

३४२]

श्री जैन सत्य प्रकाश

[वर्ष ८]

आ पत्र लप्या पछी पलु 'जैन गेजेट'ना तंत्री तरङ्गी अमने कशी ज्वाय नथी मज्जे, तेमज तेमजे अ संधी कशी नोध 'जैन गेजेट'मां नथी लीधी अ दिल्गीर थवा जेवुं छे.

पंडित के. लुण्णली शास्त्रीना पत्र.

आरा, १४-५-१९४३

मान्यवर,

सप्रेम जयजिनेन्द्र ।

आपका ता. १२-४-४३ का पत्र देश से लौटने पर मुझे मिला । आपने 'जैन-गजट' (अंग्रेजी) भाग ४०, अं. ३ में (अंग्रेजी अनुवाद के साथ) प्रकाशित मेरी 'आत्मनिवेदनम्' शीर्षक कविता पर आक्षेप किया है । महाशयजी, मैं श्रीरत्नाकरसूरिजी का ही नहीं; श्री अमितगति आदि अन्य कतिपय आचार्य एवं आचार्यतुल्य भूधरदासजी आदि मान्य कवियों का भी चिरकृणी हूं । क्योंकि अपनी उक्त कविता के लिये मैंने उनकी कृतियों से भी अवश्य सहायता ली है । इसके लिये आप खासकर मेरी कविता का अन्तिम अंश बारीकी से फिर एकबार पढ़नेका कष्ट उठावें । देसाईजी, विशाल जैन साहित्य में ऐसी-ऐसी एक-दो नहीं; सैकड़ों कृतियां मौजूद हैं जो कि एक-दूसरेकी भावानुवाद वा छायानुवादमात्र हैं । क्या आप उन मान्य ग्रन्थयुक्तियों को चोर कहने को तैयार हैं ? यदि ऐसी बात है तो, हेमचन्द्रजी जैसे कलिकालसर्वज्ञ भी इस अपवाद से मुक्त नहीं हो सकते हैं । इसी प्रकार 'प्रमाणनयतत्वालोकालंकार', 'कर्मप्रकृति' आदि श्वेताम्बर ग्रन्थ पूर्ववर्ती दिगम्बराचार्यों की कृतियों की अनुकृतियां सिद्ध नहीं होगी ? रतिलालजी, इसी प्रकार एक-दूसरे से समानता रखनेवाली कृतियां जैन-साहित्य में पर्याप्त संख्या में उपलब्ध हैं । आपको ज्ञात होना चाहिये कि उन मान्य ग्रन्थकर्त्ताओंका एक मात्र लक्ष्य धर्म एवं लोकसेवा हो रहा है । मेरी यह कविता भी केवल धर्म एवं लोकसेवा के लक्ष्य से ही लिखी गई है; इसमें मेरा कोई स्वार्थ नहीं है । बल्कि मैं आपसे निःसंकोच कह सकता हूं कि रत्नाकरजी की कविता की अपेक्षा मेरी कविता में विशिष्टता है । साथ ही साथ साहित्यशास्त्र की दृष्टि से अधिक उपदेय भी है (हां, जैन-गजट' में अशुद्ध अवश्य छप गई है) आशा है कि मेरे इस पत्र से आपको सन्तोष होगा और आप अपने हृदय से अपने पूर्वभाव को निस्संकोच हटा देंगे । योग्य कार्य लिखिये । 'जैन-सिद्धान्त-भास्करे' के परिवर्तन में अपना पत्र भेजकर एकता को बढ़ाइये । इस समय इसीकी मांग है ।

आपका

के. भुजबली

અંક ૧૧]

‘રત્નાકરપચ્ચીશી’નું દિગંબરીય રૂપાંતર

[૩૪૩]

હવે ‘રત્નાકરપચ્ચીશી’ અને ‘આત્મનિવેદનમ્’ ના મળતા શ્લોકો જોઈએ.

‘રત્નાકરપચ્ચીશી’નો શ્લોક

શ્રેયઃશ્રિયાં મહ્નલકેલિસમ્ !
 નરેન્દ્રદેવેન્દ્રનતાંત્રિપદ્મ ! ।
 સર્વજ્ઞ ! સર્વાતિશયપ્રધાન !
 ચિરં જય જ્ઞાનકલાનિધાન ! ॥ ૧ ॥
 જગત્ત્રયાધાર ! કૃપાવતાર !
 દુર્વારસંસારવિકારવૈદ્ય ! ।
 શ્રીવીતરાગ ! ત્વયિ મુગ્ધભાવા—
 દ્વિજ્ઞ ! પ્રભો ! વિજ્ઞપયામિ કિંચિત્ ॥ ૨ ॥
 કિં બાલલીલાકલિતો ન બાલઃ
 પિત્રોઃ પુરો જલ્પતિ નિર્વિકલ્પઃ ? ।
 તથા યથાર્થં કથયામિ નાથ !
 નિજાશયં સાનુશયસ્તવાગ્રે ॥ ૩ ॥
 દત્તં ન દાનં પરિશીલિતં ચ
 ન શાલિ શીલં ન તપોઽમિતપ્તમ્ ।
 શુભો ન ભાવોઽપ્યભવદ્ ભવેઽસ્મિન્
 વિમો મયા આન્તમહો મુદૈવ ॥ ૪ ॥
 દગ્ધોઽગ્નિના ક્રોધમયેન, દષ્ટો
 દુષ્ટેન લોભાહ્યમહોરગેન ।
 પ્રસ્તોઽભિમાનાજગરેણ, માયા—
 જાલેન બદ્ધોઽસ્મિ કથં મજે ત્વામ્ ? ॥ ૫ ॥
 કૃતં મયાઽમુત્ર હિતં ન ચેહ
 લોકેઽપિ લોકેશ ! સુખં ન મેઽભૂત્ ।
 અસ્માદૃશાં કેવલમેવ જન્મ
 જિનેશ ! જજ્ઞે ભવપૂરણાય ॥ ૬ ॥

‘આત્મનિવેદનમ્’નો શ્લોક

સર્વજ્ઞ સર્વેશ્વર દોષમુક્ત
 નરેન્દ્રનાગેન્દ્રસુવન્ધપાદ ।
 નષ્ટાષ્ટકર્માતિશયપ્રપન્ન
 ચિરં જય ક્રૂરકષાયહીન ॥ ૧ ॥
 સુદર્શનજ્ઞાનબલાદિયુક્ત
 સમસ્તસંસારવિકારમુક્ત ।
 સદ્ધ્યાનગમ્યૈકસુસસ્વભાવ
 ત્વયિ પ્રભો વિજ્ઞપયામિ કિંચિત્ ॥ ૨ ॥
 યથા સ્વચાપલ્યયુતોઽતિબાલઃ
 પિતુઃ પુરો જલ્પતિ નિર્વિકારઃ ।
 તથૈવ તથ્યં કથયામિ સ્વામિન્
 હૃદિ સ્થિતં સાનુનયસ્તવાગ્રે ॥ ૩ ॥
 દાનં ન દત્તં ન તપોઽપિ તપ્તં
 ન શાસ્ત્રસ્વાધ્યાયરતોઽભવશ્ચ ।
 ન પૂજ્યપૂજાપિ કૃતા સદૈવ
 નીતં વિમો જન્મ મયા વૃથૈવ ॥ ૪ ॥
 ક્રોધાગ્નિના ક્રૂરતરેણ દગ્ધો
 દષ્ટોઽસ્મિ લોભેન મહોરગેન ।
 પ્રસ્તોઽસ્મિ માનાહ્વયદુર્ગ્રહેણ
 બદ્ધોઽસ્મિ પાશેન લલાભિધેન ॥ ૫ ॥
 કૃતં મયાઽમુત્ર શુભં ન કિંચિત્
 તતોઽત્ર લોકેઽપિ સુખં ન લબ્ધમ્ ।
 નિરિન્દ્રિયજ્ઞાન સુલૈકધામન્
 ધૃતં મયા નિષ્ફલમેવ જન્મ ॥ ૬ ॥

३४४]

श्री जैन सत्य प्रकाश

[वर्ष ८]

त्वत्तः सुदुष्प्राप्यमिदं मयाप्तं
रत्नत्रयं भूरिभवभ्रमेण
प्रमादनिद्रावशतो गतं तत्
कस्याप्रतो नायक ! पूत्करोमि ॥ ८ ॥

परापवादेन मुखं सदोषं
नेत्रं परस्त्रीजनवीक्षणेन
चेतः पराप्रायविचिन्तनेन
कृतं भविष्यामि कथं विभोऽहम् ॥ १० ॥

विमुच्य दृग्लक्ष्यगतं भवन्तं
ध्याता मया मुहधिया हृदन्तः ।
कटाक्षवक्षोजगभीरनाभि—
कटीतटीयाः सुदृशां विलासाः ॥ १३ ॥

लोलेक्षणावक्त्रनिरीक्षणेन
यो मानसे रागलवो विलभनः ।
न शुद्धसिद्धान्तपयोधिमध्ये
धौतोऽप्यगात्तारक ! कारणं किम् ॥ १४ ॥

अंगं न चंगं न गणो गुणानां
न निर्मलः कोऽपि कलविलासः ॥
स्फुरत्प्रभा न प्रभुता च काऽपि
तथाऽप्यहंकार कदर्थितोऽहम् ॥ १५ ॥

सद्भोग लीला न च रोगकीलाः
धनागमो नो निधनागमश्च
दारा न कारा नरकस्य चित्ते
व्यचिन्ति नित्यं मयकाऽधमेन ॥ २० ॥

स्थितं न साधोर्हृदि साधुवृत्तात्
परोपकारान् यशोऽर्जितं च ।
कृतं न तीर्थोद्भरणदिकृत्यं
मया मुधा हारितमेव जन्म ॥ २१ ॥

प्राप्तं मया भूरिभवभ्रमेण
रत्नत्रयं दुर्लभरत्नमत्र ।
नष्टं यदा नाथ मम प्रमादा—
ल्लब्धं स्वरत्नं कथयामि कन्तु ॥ १९ ॥

वक्त्रं सदोषं परदूषणेन
नेत्रं परस्त्रीमुखवीक्षणेन ।
चित्तं परानिष्टविचिन्तनेन
कथं भविष्यामि विभो विदोषः ॥ ८ ॥

त्यक्त्वा भवन्तं भवरोगवैद्यं
ध्याता मया मोहधिया सदैव ।
उरोजगुह्यांगमुखप्रदेशाः
विलासिनीनां सुदृशांगनानाम् ॥ १२ ॥

सीमन्तिनी वक्त्रविलोकने हि
यथा मनो मे विपुलं विलम्बम् ।
तथैव स्वामिस्तत्र दर्शनेऽत्र
न लभन्मद्यापि प्रभो जिनेश ॥ १३ ॥

न यौवनं न प्रभुता च कापि
न कांचनं दिव्यकलेवरो वा ।
न निर्मलज्ञानबलप्रतिष्ठा—
स्तथाप्यहंकारवशीकृतोऽहम् ॥ १४ ॥

भोगाय यत्नस्सततं कृतोऽपि
योगाय यत्नो न कृतः कदापि ।
धनाय यत्नः सततं कृतोऽपि
धर्माय यत्नो न कृतस्सदैव ॥ १५ ॥

धृतं मया नाथ न साधुवृत्तं
कृतं मया नेह हितं जनस्य ।
पीतं न धर्माभृतमत्र नित्यं
कृतं न तीर्थोद्भरणदिकार्यम् ॥ १६ ॥

અંક ૧૧]

“રત્નાકરપચ્ચીસી”નું દ્વિગંબરીય રૂપાંતર

[૩૪૫]

વૈગયરંગો ન ગુરુદિતેષુ
 ન દુર્જનાનાં વચ્ચેષુ શાન્તિઃ ।
 નાધ્યાત્મકેશો મમ કોઽપિ દેવ !
 તાર્યઃ કથંકાર મયા ભવાધ્વિઃ ? ॥ ૨૨ ॥
 પૂર્વે ભવેઽકારિ મયા ન પુણ્ય-
 માગમિજન્મન્યપિ નો કરિણ્યે
 યદીદ્રશોઽહં મમ તેન નષ્ટા
 ભૂતોદ્ભવદ્ભાવિભવત્રયીશ ! ॥ ૨૩ ॥
 કિં વા મુધાઽહં બહુધા મુધામૂક્-
 પૂજ્ય ! ત્વદગ્રે ચરિતં સ્વકીયમ્ ।
 જન્મામિ ? યસ્માત્ત્રિગત્સ્વરૂપ-
 નિરૂપકસ્ત્વં કિયેદેતદત્ર ॥ ૨૪ ॥

ગુરુપદેશેષુ મનો ન દત્તં
 વિરક્તિભાવોઽપ્યુદિતો ન ચિત્તે ।
 પંચાક્ષલિપ્સા જરઠા ન જાતા
 તાર્યઃ કથં ઘોરભવાધ્વિરેષઃ ॥ ૧૭ ॥
 ઉપાર્જિતં પૂર્વભવે ન પુણ્યં
 અસ્મિન્ ભવે હા ન ચિનોમિ કિંચિત્ ।
 ઇતાદ્રશી કલેશમયી દશા મે
 કૃપાપરો મે ભવ દેવદેવ ॥ ૧૮ ॥
 વૃથા સ્વકીયં ચરિતં ત્વદગ્રે
 જન્મામિ સર્વજ્ઞ વિમોહિતોઽહમ્ ।
 ત્વદીયબોધે ચરિતં મદીયં
 સ્પષ્ટં વિભાતિ પ્રશમૈકનાથ ॥ ૨૦ ॥

આ શ્લોકોની સરખામણી ઉપરથી જોઈ શકાશે કે આ બંને કૃતિઓના શ્લોકોના ભાવોમાં અને શબ્દોમાં કેટલું બહુ સામ્ય છે. ‘રત્નાકરપચ્ચીસી’નો ૧૧ મા શ્લોક અને ‘આત્મનિવેદનમ્’નો ૧૦મા શ્લોકના ભાવમાં અદ્ય સામ્ય હોવાથી ઉપર એ શ્લોકો આપ્યા નથી.

૫. બુજબલી શાસ્ત્રીએ અમને આપેલો જવાબ કેટલો ગેરવાજબી અને સરળતાથી વર્ણિત છે તે આ ઉપરથી જોઈ શકાશે.

આભાર

પરમ પૂજ્ય મુનિમહારાજ શ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ આદિના સદુપદેશથી અમદાવાદની સી. કે. બહોરાની કંપનીના માલિક સ્વ. શેઠ શ્રી નેમચંદ્રભાઈ પોપટલાલ બહોરાના સ્મરણાર્થે તેમના સુપુત્ર શ્રીચુત જગતચંદ્રભાઈ (બાબુભાઈ)એ સમિતિના પેટ્રન તરીકે સમિતિને રૂ. ૫૦૧) ની સહાયતા વિક્રમ-વિશેષાંકમાં ખર્ચ કરવા માટે આપી છે.

આ માટે અમે પૂજ્ય મહારાજશ્રીનો તથા શ્રી જગતચંદ્રભાઈનો આભાર માનીએ છીએ.

—૦૫૦

उमास्वामि-श्रावकाचार

लेखक:—पूज्य मुनिमहाराज श्री दर्शनविजयजी, अमदावाद.

गुर्जरेश्वर परमार्हत महाराजा कुमारपालके गुरु कलिकालसर्वज्ञ आ० श्रीहेमचन्द्रसूरि समर्थ ज्ञानी हुए हैं। आपने सांगोपांग व्याकरण, काव्य, न्याय, चरित्र एवं योग इत्यादि विभिन्न विषयके अनेक ग्रंथ बनाये हैं। आपका स्वर्गगमन वि. सं. १२२९ में हुआ है। आपने “सटीक योगशास्त्र” में श्रावकधर्मका विशद निरूपण किया है। आपके बाद विक्रमकी तेरहवीं शताब्दीके आ० जिनदत्तसूरिने गृहस्थव्यवहारके निरूपणवाला “विवेकविलास” रचा है।

श्रावकोंके आचार बतानेवाले दिगम्बर शास्त्रोंमें “उमास्वामि-श्रावकाचार” भी एक है। उसमें ४७४ संस्कृत पद्य हैं, उसकी हिन्दी टीका वि. सं. १९३९ के पश्चात् चन्द्र-बालकुल गोत्रके पं. हलधुवजीने की है। इस श्रावकाचारमें—विक्रमकी दशवीं शताब्दीके आ० अमृतचन्द्रसूरिके पुरुषार्थसिद्धिउपाय, ११ वीं शताब्दीके आ० सोमदेवसूरिके यशस्तिलक-चम्पू, ११ वीं शताब्दीके आ० अमितगतिके उपासकाचार और धर्मपरीक्षा, क० स० आ० श्री हेमचन्द्रसूरिके योगशास्त्र, आ० जिनदत्तसूरिजीके विवेकविलास, और वि. सं. १५४१ के पं. मेधावीके धर्मसंग्रहश्रावकाचार इत्यादि कई ग्रन्थोंके श्लोक दर्ज हैं^१।

इनमें आ० अमृतचन्द्रसूरि, आ० सोमदेवसूरि, आ० अमितगति और पं. मेधावी ये दिगम्बर विद्वान् हैं अतः यहाँ उनके लिये तो कुछ कहना नहीं है। क० स० आ० हेम-चन्द्रसूरिजी और आ० जिनदत्तसूरि ये श्वेताम्बर आचार्य हैं, प्रस्तुत श्रावकाचारके विधाताने इनसे जो कुछ ऋण लिया है, सिर्फ उसे ही यहां बताना है।

उमास्वामि-श्रावकाचार, जो तत्त्वार्थाधिगम अर्हत्प्रवचनके निर्माता वा० श्री उमा-स्वातिजीके नामसे जाहिर है, उसमें कतिपय श्लोक ऐसे हैं जो कि योगशास्त्र और विवेक-विलाससे ज्योक्तियों लिये गये हैं और कतिपय श्लोक कुछ परिवर्तनके साथ लिये गये हैं।

ज्योक्तियों लिए हुए पाठ

योगशास्त्र प्र. श्लोक	उ. श्रावकाचार श्लोक	विवेकविलास उ० श्लोक	उ. श्रावकाचार श्लोक
२-१४	१९	१-१४४	१०३+१०४
२-२९	३३९	१-१४५	१०४+१०५
३-२६	२६५	१-१७८	१०७
३-६७	३२६	१-१४०	१०८
३-[२५]	२६४		

१. आ० सोमदेवसूरिजी ऐसे ग्रन्थकारोंको काव्यचोर एवं पातकीकी उपाधियाँ देते हैं।

कृत्वा कृतीः पूर्वे कृता पुरस्तात् प्रत्यादरं ताः पुनरीक्षमाणः।

तथैव जल्येदथ योऽन्यथा वा, स काव्यचोरोस्तु स पातकी च ॥ —यशस्तिलकचम्पू ॥

अन्यकाव्यसुशब्दार्थछायां नो रचयेत् कविः

स काव्ये सोऽन्यथा लोके, पश्यतोहरतामयेत् ॥९५॥—आ० अजितसेनकृत अलंकारचिन्तामणिः ॥

अंक ११]

उभास्याभि-श्रावकाचार

[३४७]

परिवर्तित पद्यपाठ

योगशास्त्र	उ० श्रावकाचार	योगशास्त्र	उ० श्रावकाचार
प्र० श्लोक	श्लोक	प्र० श्लोक	श्लोक
३-२०	२६३	३-१०१	४०४
२-८२	३७१	३-१०८	४०६
२-७९	३६८	३-१११	४११
३-७०	३२७	३-११२	४०३

नमुनेके तौरसे कुछ श्लोक बताए जाते हैं—

हिंसा विघ्नाय जायते विघ्नशान्ति कृतापि हि ।

कुलचारधियाप्येषा कृता कुलविनाशिनी ॥

—योगशास्त्र, २-२९, उ० श्रावकाचार ३३९

हन्ता पलस्य विक्रेता संस्कर्ता भक्षकस्तथा ।

केताऽनुमन्ता दाता च घातका एव यन्मनुः

॥ यो० ३-२० ॥

हन्ता दाता च संस्कर्ताऽनुमन्ता भक्षकस्तथा ।

केता पलस्य विक्रेता, यः स दुर्गतिभाजनं

॥ श्रा० २६३ ॥

स्त्रीसम्भोगेन यः काम—ज्वरं प्रतिचिकीर्षति ।

स हुताशं घृताहुत्या विध्यापयितुमिच्छति

॥ यो० २-८२ ॥

मैथुनेन स्मरार्गि यो विध्यापयितुमिच्छति ।

सर्पिषा स ज्वरं मूढः प्रौढं प्रतिचिकीर्षति

॥ श्रा० ३७१ ॥

नवनीत—वसा—क्षौद्र—मद्यप्रभृतिविक्रयः

॥ यो० ॥

नवनीत—वसा—मद्य—मध्वादीनां च विक्रयः

॥ श्रा० ॥

द्विपाच्चतुष्पादविक्रयो

॥ यो० ३-१०८ श्रा० ४०६ ॥

प्रतिमा काष्ठलेपाश्मस्वर्णरूप्या (दन्तचित्रा)ऽयसां गृहे ।

मानाधिकपरिवाररहिता नैव पूजयेत् ॥

—विवेकविलास १-१४५, उ० श्रावकाचार १०४+१०५

फलस्वरूप इतना लिखना पर्याप्त है कि—विद्वान् ग्रन्थकर्तने श्रावकाचारमें योगशास्त्र एवं विवेकविलासका अवतरण बड़ी सफाईसे किया है ।

અન્ટિમ આરાધનાના પ્રકારો

[અને તેને અંગેનું આપણું કેટલુંક સાહિત્ય]

લેખક:-- પૂજ્ય મુનિમહારાજ શ્રી કનકવિજયજી, મહેસાણા

શ્રી જૈનશાસનમાં સમાધિભાવે મરણને પ્રાપ્ત કરવું એ અતિદુર્લભ માન્યું છે. જીવન પર્યંતની શુભ આરાધનાઓનું પરિણામ, મરણકાલની આસપાસની આરાધનાઓ પર અવલંબે છે. આ કારણે સમાધિમરણનું મૂલ્ય અમાપ છે. અજ્ઞાન આત્માઓ એની મહત્તાને સમજી શકવાને અસમર્થ હોય છે. કારણ સ્પષ્ટ છે : જૈનશાસ્ત્રોમાં વિહિત કરેલાં અન્ટિમ આરાધના માટેનાં વિધિવિધાનો સાચે તત્ત્વજ્ઞાનના પાયા પર નિર્ભર છે, અને તે સૂક્ષ્મ દૃષ્ટિથી ગ્રાહ્ય છે. એને સમજવા માટે વસ્તુસ્વરૂપના પારમર્થિક દષ્ટા તેમ જ સાતા યનવાની જરૂર રહે છે. જ્યાંસુધી દેહ અને આત્માના-જડ-ચેતનના સંયોગોની એકાન્ત દુખરૂપતા, ક્ષણિકતા, આત્માનો અજરામર સ્વભાવ, જન્મમરણની પરંપરામાં રહેલી ભયંકર દુઃખદતા વગેરેનો સાચો ખ્યાલ ન આવે ત્યાંસુધી અન્ટિમ કાલની આરાધના-વિધિની ઉપયોગિતાનો ભાગ્યે જ વિચાર આવી શકે.

તત્ત્વદષ્ટા-વેત્તા [Philosopher] પુરુષો, કે જોઓ દેહ અને આત્માના સંબંધ અને સ્વરૂપનો સદાકાળ આત્મજન્યુત્પત્તિ પૂર્વક વિચાર કરી રહ્યા હોય છે, તેઓ પોતાના અન્ટિમ સમયની ઘડીઓને સુધારવાને ખૂબ જ તૈયાર હોય છે. કારણકે જન્માન્તરની ગતિનો આધાર મરણની છેલ્લી ઘડીએ પણ પડેલા આયુષ્યના બંધ ઉપર છે. એ વેળાએ જો જન્યુત્પત્તિ ન રહી, તો કુમતિ કે દુર્ગતિનું આયુષ્ય અંધારું જાય છે. અને આના યોગે ભવાન્તરમાં શ્રીજિનકથિત ધર્મની આરાધનાની શુભ સામગ્રીઓ મળવી મુશ્કેલ અને છે, કદાચ વિપરીત સામગ્રીઓ મેળવવાનો સંભવ છે. આથી પૂર્વકાલની સુંદર આરાધનાઓ નિષ્ફળપ્રાયઃ અને છે, વિપરીત સામગ્રીઓના યોગે પૂર્વોપાર્જિત શુભ કર્મ કે કર્મનિર્જરા કરમાઈ જાય છે, અને નવું અશુભ કર્મ અંધાય છે. આ કારણે અન્ટિમ કાલની ઘડીઓ, સંપૂર્ણ સાવધ દશામાં શ્રીજિનકથિત આરાધનાઓનાં વ્યતીત થવી જોઈએ.

ચતુઃશરણાદિની આરાધના-

સમાધિમરણને સારું અતિઆવશ્યક ગણાતી અન્ટિમ કાલની આરાધનાના અનેક પ્રકારો શ્રીજૈનશાસનમાં દર્શાવવામાં આવ્યા છે. સામાન્ય રીતિએ “શ્રી અરિહંતાદિ ચાર શરણુઓ, દુષ્કૃતોની ગહા અને સુકૃતોનું અનુમોદન” આ મુજબના ત્રણ પ્રકારો પંડિતમરણને પ્રાપ્ત કરવાની વૃત્તિવાળા આત્માઓ માટે આવશ્યક ગણાય છે. શ્રીજિનપ્રણીત સુવિશુદ્ધ આરાધનાનું મૂળ કારણ પણ આ જ વસ્તુ છે. ભગવાન શ્રી પંચસૂત્રકાર આ પ્રમાણે સ્પષ્ટ કરમાવે છે કે :

इह खलु अणाइ जीवे, अणाइ जीवस्स भवे अणाइकम्मसंजोगनिव्वत्तिए, दुक्खरूवे दुक्खफले दुक्खाणुबंधे; एअस्स णं वुच्छित्ती सुब्बधम्माओ सुब्बम्म--संपत्ती पावकम्मविगमाओ; पावकम्मविगमो तहा भव्वत्ताइभावओ.

અંક ૧૧]

અન્તિમ આરાધનાના પ્રકારો

[૩૪૯]

તસ્ય પુણ વિવાગસાહણાણિ, ચડસરણગમણં, દુક્કડગરિહા, સુકડાણ સેવણં, અઓ કાયઞ્વમિણં હોઝકામેણં સયા સુપ્પણિદ્દાણં ભુજ્જો ભુજ્જો સંકિલેસે તિકાલ-મસંકિલેસે.'

‘આ લોકમાં આત્મા અનાદિથી છે. આત્માનો આદિકાલ નથી. આત્માનો સંસાર અનાદિકાલીન છે. તે સંસારનું મૂળ કારણ કર્મોનો અનાદિ સંયોગ છે. સંસાર દુઃખરૂપ છે, દુઃખોના ફળવાળો છે, અને દુઃખોના અનુબંધવાળો છે. આ કારણે, આ સંસારનો પાર પામવો ઇષ્ટ છે. ‘આવા પ્રકારના દુઃખમૂલક સંસારનો નાશ સધ્ધર્મના યોગે જ છે. સધ્ધર્મની પ્રાપ્તિ, પૂર્વોપાર્જિત પાપકર્મોના નાશપર અવશ્ય છે. પાપકર્મોના નાશનું કારણ, ભવ્યત્વાદિ શુભ ભાવો છે. અને ભવ્યત્વાદિના વિપાકસાધનો આ મુજબ છે :’

‘ચતુઃશરણ સ્વીકાર, દુષ્ટતગર્હા, સુકતોનું અનુમોદન, આથી મોક્ષસુખના અર્થો ભવ્ય જીવોએ, સંકલેશની વેળાએ સમાધિપૂર્વક સદા કાલ વારંવાર આ ત્રણ વસ્તુઓનું આરાધન કરવું જોઈએ. જ્યારે અસંકલેશના-તીવ્ર રાગાદિની પરિણતિ યા કષાયોદિ ભાવોની વૃદ્ધિના પ્રસંગો-ન હોય ત્યારે અવશ્ય ત્રિકાલ આનું સેવન કરવું જાઈએ.’

સૂત્રકાર ભગવાન શ્રી ચિરન્તનાચાર્ય, આ પ્રકારે ત્રણ વસ્તુઓની આરાધના, ભવ્ય જીવો સમક્ષ પરંપરાએ દુઃખમૂલક સંસારના વ્યુત્ક્રેદને માટે, જણાવે છે. આ કારણે આ વસ્તુઓનું મહત્વ, જૈનશાસનમાં ફરમાવેલી ઇતર આરાધનાઓ કરતાં સવિશેષ છે. અન્તિમ કાલને સુધારી લેવાને માટે સૌ કોઈ આરાધકોનું પરમ આહ્વાન પણ આ વસ્તુઓ છે, એ નિઃશંક અને નિર્વિવાદ છે.

અન્તિમ આરાધનાના પ્રકારો-

અન્તિમકાલીન આરાધનાને અંગે, જૈનશાસનમાં ઉપરોક્ત ચતુઃશરણાદિ સ્વીકાર વગેરે અનેક પ્રકારો સૂચવવામાં આવ્યા છે. કારણ સ્પષ્ટ છે : અન્તિમ આરાધનાનો વિષય જ એવો વ્યાપક, મહત્વનો અને ગંભીર છે. આથી જ અંગસૂત્રો, ઉપાંગસૂત્રો અને પ્રકીર્ણસૂત્રોમાં આ વસ્તુને માટે ઘણા ઘણા ઉલ્લેખો મળી રહે છે.

વર્તમાનકાલમાં ૪૫ આગમોની ગણનામાં, આગમસૂત્રો તરીકે ગણાતા ચઉસરણ-પયન્ના આદિ દશ પયન્નામાંના અમુક પયન્નાસૂત્રોમાં ખાસ આ અન્તિમ આરાધનાના વિષયને જ અનુલક્ષીને કહેવામાં આવ્યું છે.

શ્રી ચઉસરણ, આઉરપચ્ચક્રખાણુ, મહાપચ્ચક્રખાણુ, ભતપરિણુય, સંધારણ, મરણુ-સમાધિ, આ પયન્નાત્રયોમાં ખાસ અન્ત સમયની આરાધનાના જ અધિકારોનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. જીવનનો અન્તિમ ભાગ સુધારવા અને આગામી કાલનો સદ્ગતિની પ્રાપ્તિ માટે આમાં સુંદર રીતે જણાવાયું છે.

અન્તિમ કાલની આરાધનાના જો કે અનેક અધિકારો, બેદો છે, છતાંયે પંચસૂત્રકાર ભગવાન જે ત્રણ વસ્તુઓની આરાધના પર ભાર મૂકે છે, તે ત્રણેય શ્રી અરિહંતાદિ ચાર શરણુઓનું સેવન વગેરે, પ્રત્યેક શ્રીજિનકથિત અન્તિમ આરાધનાઓમાં મુખ્ય રીતિએ દૂધમાં રહેલ માખણ કે ધીની જેમ સંકળાઈને રહે છે. આથી શ્રુતસ્થવિર શ્રી વીરભદ્ર મહામુનિ ‘શ્રી ચઉસરણુપયન્ના’ના અભિધેય વિષયનો નિર્દેશ કરતાં કહે છે કે :

૩૫૦]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૮]

‘ચતુસરણગમણ-દુઃકડગરિદ્વા-સુકડાણુમોઞ્ઞા ચેવ ।

પસ ગણો અળવરયં કાયવ્વો કુસલહેઉત્તિ ॥’—ચતુસરણ. ગા. ૧૦

‘વિધિપૂર્વક શ્રી અરિહંત પરમાત્મા આદિ ચાર શરણુઓનો સ્વીકાર, પૂર્વકૃત દુઃકર્મની શલ્યરહિતપણે નિન્દા અને સ્વ તથા પરના સુકૃતની શુભ ભાવપૂર્વક અનુમોદના, આ ત્રણેય અધિકારો કુશલનાં કારણરૂપ છે. માટે જ સદાકાલ તે કરવાયોગ્ય છે.’

કલિકાલસર્વજ્ઞ આચાર્ય ભગવાન શ્રીહૈમયન્દ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ, અન્તિમ કાલની આરાધનાને છ અધિકારોથી પ્રતિપાદિત કરે છે. ચરમ તીર્થંકર શ્રમણુભગવાન શ્રીમહાવીર પરમાત્મા, શ્રી નન્દનરાજપિંના ભવમાં જ્યારે માસક્ષપણુના પારણે માસક્ષપણુની ઉત્કૃષ્ટ તપશ્ચર્યાપૂર્વક શ્રી તીર્થંકરનામકર્મની નિકાચના કરે છે તે અવસરે અન્તિમ કાલની આરાધના જે રીતે કરે છે તેનો ઉલ્લેખ, શ્રીત્રિપષ્ટિના દશમા પર્વમાં આ મુજબ કરે છે—

‘દુષ્કર્મગર્હણાં જન્તુક્ષામણાં ભાવનામપિ ચતુઃશરણં ચ નમસ્કારં ચાનશનં તથા’

૧ પાપકર્મોની નિન્દા-ગર્હા, ૨ સર્વ જીવોને ક્ષમાપના, ૩ સંસારની અનિત્યતા વગેરેની ચિન્તવનારૂપ શુભ ભાવનાઓનું પરિશીલન, ૪ પરમશરણુસમાન શ્રી અરિહંત પરમાત્મા આદિના શરણુઓનો સ્વીકાર, ૫ શ્રીનમસ્કાર મહામંત્રનું સ્મરણ અને ચારેય પ્રકારના આહારનો ત્યાગ કરવાપૂર્વક અનશનનો સ્વીકાર, આ પ્રકારે શ્રી નન્દનમહામુનિએ અન્તિમ કાલની આરાધનાને સમાધિપૂર્વક કરી.’

વળી વર્તમાનમાં અન્તિમ આરાધના માટે વિશેષ પ્રચારને પામેલ શ્રી પુણ્યપ્રકાશનું સ્તવન, કે જે ઉપાધ્યાયજી શ્રી વિનયવિજયજી મહારાજે ગૂર્જરભાષામાં રચ્યું છે તે અન્તિમ કાલની આરાધના કરવાના મનોરથો રાખનાર સૌ કોઈ પુણ્યવાન આત્માઓને સદા જગૃતિ આપવા સમર્થ છે. અન્તિમ આરાધનાના નામથી ઓળખ આપી શકાય તેવી આ કૃતિમાં પૂજનીય શ્રી ઉપાધ્યાયજી મહારાજે, અન્તિમ આરાધનાને દશ અધિકારોથી પ્રતિપાદિત કરી છે. એ દશ અધિકારો તેઓશ્રીના શબ્દોમાં આ મુજબ છે:—

૧ અતિચાર આલોષિએ, ૨ વ્રતધરીએ ગુરૂસાખ;

૩ જીવ ખમાયો સયલ જે, થોનિ ચોરાશી લાખ. ૧

૪ વિધિશું વળી વોસિરાવીએ, પાપસ્થાન અઢાર;

૫ ચાર શરણુ નિત્ય અનુસરો, ૬ નિંદો દુરિત આચાર. ૨

૭ શુભ કરણી અનુમોદીએ ૮ ભાવ ભલો મન આણ;

૯ અણુસણુ અવસર આદરી, ૧૦ નવપદ જપો સુગણ. ૩

શુભગતિ આરાધનતણા, એ છે દશ અધિકાર;

ચિત્ત આણીને આદરો, જેમ પામે ભવપાર. ૪

એકંદર એમ કહી શકાય કે ‘જ્યાં જ્યાં પ્રસંગને પામીને અન્તિમકાલીન આરાધનાનાં વર્ણનો, ઉલ્લેખો આવે છે ત્યાં જો કે ત્રણ, છ કે દશ અધિકારોથી અન્તિમ આરાધનાનું સૂચન કરવામાં આવ્યું છે. છતાંયે મુખ્યત્વે ચતુસરણુપચન્ન વગેરેમાં પ્રતિપાદિત ત્રણ આરાધનાઓ સ્પષ્ટ રીતિએ સંકળાયેલી જોઈ શકાય છે.

કેટલીક પ્રચલિત-અપ્રચલિત પણ મારા જોવા-જાણવામાં આવેલ અન્તિમ આરાધનાના ઉલ્લેખોવાળી કૃતિઓની નોંધ આ પ્રકારે છે—

અંક ૧૧]

અન્તિમ આરાધનાના પ્રકારો

[૩૫૧]

કૃતિ	કર્તા	કૃતિ	કર્તા
૧ શ્રી ચઉસરણપયત્ના	શ્રી વીરભદ્ર મહામુનિ	૧૧ શ્રાવક આરાધના	
૨ શ્રી આઉરપચ્ચક્રખાણુ	,,	૧૨ પંચસૂત્ર	શ્રી ચિરન્તનાચાર્ય
૩ શ્રી ભત્તપરિણુય	,,	૧૩ પુંડરીકમહર્ષિઆરાધના	શ્રી સિદ્ધર્ષિગણિ
૪ શ્રી સંથારગપયન્ના	,,	૧૪ યુગ્યાદુઆરાધના	શ્રી ભાવદેવસૂરિ
૫ મહાપચ્ચક્રખાણુ	,,	૧૫ મહાખલઆરાધના	શ્રી વિનયચન્દ્રસૂરિ
૬ મરણસમાહી	,,	૧૬ પુણ્યપ્રકાશનું રતવન ઉ. શ્રી વિનયવિજયજી	
૭ આરાધનાપ્રકરણુ	શ્રી સોમસૂરિજી	૧૭ અમૃતપેલની સન્ન્યાય ઉ. શ્રી યશોવિજયજી	
૮ ચતુર્ગતિજીવક્ષમાપણુકાનિ		૧૮ મરણસમાધિવિચાર કર્તાનું નામ	
૯ શ્રી નન્દનમુનિ આરાધના	શ્રી હેમચન્દ્રસૂરિજી		ઉપલબ્ધ નથી
૧૦ લઘુ સાધુ આરાધના		૧૯ આરાધનાપતાકા	વીરભદ્ર મુનિ

આ રીતે પ્રકરણુ, કથા, પ્રબન્ધ વગેરે કૃતિઓમાં અન્તિમકાલીન આરાધનાને અંગે સુંદર, સરલ અને ઉપકારક ઉદ્દેશ્યો-વર્ણનો મળી રહે છે, ને તેના અર્થો આત્માઓને માટે અવશ્ય આરાધનામાર્ગમાં પરમ આલંબનભૂત છે.

શ્રી ચઉસરણપયન્ના આદિ-

ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે, પીરતાલીસ આગમગ્રન્થોની ગણનામાં દશ પયત્ના પણ આવે છે. ‘શ્રી તીર્થંકર પરમાત્માના હસ્તદીક્ષિત શ્રુતસ્થવિર શિષ્યો પ્રકીર્ણક (પયત્ના) સૂત્રોની રચના કરે છે’ આ રીતનો પ્રધોષ છે. પ્રકીર્ણકસૂત્રોની રચનાને અંગે આ અને આને મળતાં આ પ્રમાણેના ઉદ્દેશ્યો મળી રહે છે કે ‘શ્રી તીર્થંકર ભગવન્તોના કહેલા શ્રુતને અનુસરીને તેઓશ્રીના હસ્તદીક્ષિત શિષ્યો જે રચના કરે તે અથવા ‘શ્રી જિનકથિત શ્રુતને અનુસરવા પૂર્વક, શ્રી તીર્થંકર પરમાત્માના હસ્તદીક્ષિત શિષ્યો કે પ્રત્યેકજીવ અમણો જે કાંઈ અન્યપદ્ધતિરૂપ ઉપદેશ કરે તે અંગ અને અંગખાલ સૂત્રોથી ભિન્ન હોય તે-પયત્ના-પ્રકીર્ણક સૂત્ર તરીકે ઓળખાય છે.’

યુગાદિનાથ શ્રી અષ્ઠભદ્રે પરમાત્માના શાસનમાં ૮૪ હજાર પયત્નાસૂત્રો હતાં, કારણ કે તેઓશ્રીના હસ્તદીક્ષિત શિષ્યો તેટલા પ્રમાણમાં હતા. જ્યારે ચરમતીર્થપતિ દેવાધિદેવ અમણુ ભગવાન શ્રી મહાવીર પરમાત્માના ચૌદ હજાર શિષ્યો હોવાને અંગે, વર્તમાન શાસનમાં ચૌદ હજાર પયન્નાસૂત્રોની રચના થઈ હતી. વર્તમાનકાલે આમાંના વીશ પયન્ના હાલ ઉપલબ્ધ થાય છે. એક જાતિનાં અધિકારને અંગે એ વીશમાંથી દશ પયન્ના ૪૫ આગમગ્રન્થોમાં ગણાય છે.

શ્રી ચઉસરણપયન્ના આદિ ચાર પયત્ના સૂત્રો, આ દશ પયન્નારૂપ આગમગ્રન્થોમાં ગણાય છે. અન્ય સમયની આરાધનાના વ્યાપક ત્રણ અધિકારોનું વર્ણન આમાંથી મળી રહે છે. આ ચારેય પયન્નાસૂત્રો, ભવનો છેવટનો કાલ સુધારવા અને આગામી કાલની સદ્ગતિ મેળવવા માટે અતિશય ઉપકારક આલંબનભર્યું સાહિત્ય પ્રાકૃત ભાષામાં પીરસે છે.

સાધુ સાધ્વી શ્રાવક અને શ્રાવિકારૂપ ચતુર્વિધ સંઘ આ ચારે સૂત્રોને, વિધિ મુજબ ત્રણ ત્રણ આપખીલની તપશ્ચર્યા પૂર્વક વાંચવા-ભણવાને અધિકારી છે. પ્રાકૃત ભાષાનો અભ્યાસી વર્ગ, આ સૂત્રોના મૂળ પાઠનું તેમ જ ઉપરોક્ત અન્ય આરાધનાસૂત્રોના પરિશીલન અભ્યાસ કરતાં કરતાં ખૂબ આત્મજગૃતિને મેળવી શકે તેમ છે.

ગિરનારનો અર્ણોદ્ધાર*

[ગિરનાર ઉપરનાં જિનમંદિરોના અર્ણોદ્ધારની કથા]

[૧]

ધર્મપ્રેમી શેઠ

આજે દિવાળીના શુભ દિવસને ભગવાન મહાવીરદેવના નિર્વાણકથાણુકના પવિત્ર દિવસ તરીકે મોતીચંદ શેઠ ખૂબ યાદ રાખ્યો હતો. આવા પવિત્ર દિવસે તેમને ઉપવાસ હતો. ગામમાં તો ખાવું પીવું નવાં કપડાં અને ઘરેણાં પહેરી કરવું એમ ચોતરફ મઝા ઊડી રહી હતી. પણ મોતીચંદ શેઠ ઉદાસ હતા, એમના દિલમાં શાંતિ ન હતી. આ વર્ષે વરસાદ ન વરસવાથી ખેડૂતોને ધીરેણું ધન-ધાન્ય કશુંય મળે તેમ ન હતું. હેલ્લાં પાંચ-સાત વર્ષ આશામાં ને આશામાં ગયેલાં અને ઉદારદિલના શેઠ ખેડૂતોને નાણું ધીરતા જ ગયા. આખા ગામમાં શેઠજીની શાખ હતી. તેઓ કદીયે જૂઠું ન બોલતા અને વધારે વ્યાજ પણ ન લેતા. ખેડૂતો પણ બહુ જ સાવધ રહી શેઠનું નાણું પાછું આપવા પ્રયત્ન કરતા હતા. કોઈ ખેડૂત આવીને કરગરે તો શેઠ તરત જ મળુ-એ મળુ દાણો મશત આપી દેતા. ગામમાં કોઈ માંદુ હોય તો શેઠ દવા મફત આપે. દિન અને દુઃખીના બેલી જેવા શેઠ બહુ જ ડાહ્યા ધીર અને ગંભીર ગણાતા. આખું ગામ તેમની સલાહ લેતું. તેમની સલાહ કદી કાચી નહોતી નીકળતી. લોકો તેમને મહેતાજી, ન્યાયાધીશ કે નગરશેઠ કહી માન આપતા. એકવાર તો મહેતાજીએ દુકાળ વખતે ખેડૂતોનો પક્ષ લઈને રાજ્યના પટેલોને પણ ધમકાવેલા. મહેતાજીએ એ પટેલોને સંભળાવેલું કે તમારાથી થાય તે કરી લ્યો, ખેડૂતો કશું આપી શકે એમ નથી. તમારે લૂંટવું હોય તે લૂંટી લ્યો. પણ યાદ રાખજો કે રાજ્ય મહારાજ સિદ્ધરાજ જયસિંહદેવનું છે, તે આ અન્યાય નહીં સાંખી શકે. આખરે અધિકારીઓ નમ્યા, પતાવટ કરી અને એ વર્ષનું મહેસુલ માફ કયું બસ, આ પ્રસંગ પછી તો મોતીચંદ શેઠ રાજ્ય અને પ્રજા બંનેના સલાહકાર અને માનનીય થયા.

શેઠ જેમ દયાલુ અને ઉદાર હતા તેમજ પૂરા ધર્મનિષ્ઠ અને ધર્મની ટેકવાળા હતા. આ વ્રતધારી શેઠની ધર્મપ્રિયતા અને ન્યાયપરાયણતાની આખા ગામમાં સુંદર છાપ હતી. તેઓ જિંદગીમાં કદી જૂઠું નથી બોલ્યા, વધારે લઈ કોઈને આપ્યું નથી આપ્યું, માથમાં કદીએ સેળભેળ નથી કરી કે નથી કદીયે વધારે નફો ખાવાની ઈચ્છા કરી-એવી એમની શાખ હતી. તે ન્યાય નીતિ અને મહેનતથી પુરુષાર્થ કરી ધન કમાતા. ગરીબોને એ સહાય કરતા અને અવસરે ગુપ્ત મદદ પણ પહોંચાડતા. એમની આ દાનવીરતાથી ઘરમાંની તીજેરી બહુ તર ન રહેતી, પણ શેઠ કહેતા-બહુ જમા કરીને કરવું છે શું? લક્ષ્મી ચપલ છે. કોની સાથે ગઈ છે? કોની સાથે જવાની છે? પોતાના પુત્રોને પણ રોજ એ જ

* આ કથાના પહેલા અને બીજા પ્રકરણની વ્યક્તિઓનાં નામ કલ્પિત છે. પણ સર્વજન દંડનાયકને અણીની પળે દ્રવ્યની ઉદાર ભેટ આપવાનો તૈયારી બતાવનાર એઠીનું પાત્ર ઐતિહાસિક હોવાથી એ કલ્પિત પાત્રની પાર્શ્વભૂમિ સાચી-ઐતિહાસિક છે.

અંક ૧૧]

ગિરનારનો જીર્ણોદ્ધાર

૩૫૩

શિખામણુ આપતા તેમના મોટા પુત્રનું નામ સકરચંદ હતું, પણ લાડમાં બધા તેને સાકરીઓ કહેતા. તેનાં નામ જેવી જ એની વાણીમાં સાકર જેવી મીઠાશ હતી. તેનું ચારિત્ર, તેની ધીરતા અને દાનવીરતા જોઈ લોકે તેની પ્રશંસા કરતા. મોતીચંદ શેઠ પોતાની પાછળ લીલી વાડી મૂકી આખરે સ્વર્ગે સિધાવ્યા.

[૨]

શેઠના સુપુત્ર

સકરચંદને શેઠાઈ મળી. પણ એ તો ભોળાદિલના માણસ હતા. તેને શેઠાઈ મળતાં જ લક્ષ્મીદેવી પ્રસન્ન થયાં અને તેના પૂર્વજોનું પુણ્ય ફળતું હોય તેમ ખેડુતોએ સારાં વર્ષોમાં તેના પિતાના સમયનું દેવું વ્યાજ સહિત ભરી આપ્યું. શેઠનાં ખેતરોમાં જાણે કાચું સોનું પાક્યું.

શેઠના બીજા એ ભાઈઓને પરદેશમાં વ્યાપાર કરવા જવાનું મન ગયું. મંગળાપુરી (હાલનું માંગરોળ) ના બંદરેથી વહાણમાં તે પરદેશ ઉપડ્યા. સકરચંદ શેઠને પણ થયું—પરદેશ સિવાય લક્ષ્મી મળવી સહજ નથી. ખૂબ કરીયાણું અનાજ અને મેવો તેમજ બીજા સામાન બાર વહાણોમાં ભરી ત્રણે ભાઈઓ પરદેશ ઉપડ્યા. અને એ ત્રિપુટીએ ભેગા મળી ન્યાય અને નીતિથી ખૂબ વ્યાપાર ખેડ્યો. પૂર્વ પુણ્યના પ્રતાપે ખૂબ લક્ષ્મી કમાઈ ત્રણે ભાઈઓ ઘેર આવ્યા. હવે તેમને ગામડું નહોતું ગમતું. એ છોડી જીર્ણદુર્ગ—સૌરાષ્ટ્રની રાજધાની જીર્ણદુર્ગ (જૂનાગઢ)માં કિલ્લા ઉપર વિશાળ મકાન બાંધી ત્યાં રહી ઝવેરાતને વ્યાપાર કરવા લાગ્યા.

એકવાર ગુજરાતનો નાય સધરા જેશંખ (મહારાજા સિદ્ધરાજ જયસિંહદેવ) ત્યાં આવ્યો. જીર્ણદુર્ગ જત્યા પછી આ તેનો બીજો વારનો પ્રવેશ હતો. પ્રજાએ ખૂબ પ્રેમથી તેનું સ્વાગત કર્યું. સકરચંદ શેઠે પણ રાજાને સાચા મોતીથી વધાવ્યા અને પોતાનું ઝવેરાત રાજાને અતાવ્યું. રાજાજી આવો કીંમતી માલ જોઈ ઘણા ખુશ થયા. સકરચંદ શેઠની સાદાઈ, ન્યાયપ્રિયતા અને ધર્મપ્રિયતા વધતાં જ જતાં હતાં. આંખાની માફક શેઠ સંપત્તિના વધવા સાથે વિનમ્ર અને સૌજન્યની મૂર્તિ બનતા જતા હતા. કોઈનેય ખબર નહોતી પડતી કે શેઠ પાસે શું છે? કોઈ કહેતા બહારનો ડોળ છે, કોઈ કહેતા શુભ ધનબંડાર છે, કોઈ કહેતા દેવ પ્રસન્ન છે. પણ આ બધાં અનુમાન જ હતાં. શેઠાણી માણેક જોઈને પણ લક્ષ્મી અને સરસ્વતીના યુગલરૂપ દેખાતાં. તે રોજ યથાશક્તિ દાન આપતી અને સ્વધર્મોત્કર્ષિત અને સંઘસેવાને પોતાનો ધર્મ માનતી. ગામમાં તેમની દયાળુતા અને આતિથ્ય વખણાતાં.

[૩]

સૌરાષ્ટ્રનો દંડનાયક

સૌરાષ્ટ્રનો દંડનાયક કોણ અને? મહારાજા સિદ્ધરાજ જયસિંહે મહામાત્ય ઉદાયન, વલ્લરથલીના ત્રિભુવનપાલ અને કાક—એ ત્રિપુટી અને ગુર્જર સેનાના પરિબલથી સૌરાષ્ટ્ર

૩૫૪]

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ

[વર્ષ ૮

જીત્યું; રા'ખે'ગારને હરાવ્યો અને સૌરાષ્ટ્ર ને ગુજરાત બન્ને એક થયાં ત્યારપછી સોરઠના દંડનાયક માટેનો આ પ્રશ્ન મહારાજના મનમાં ઘોળાયા કરતો હતો. સોરઠ પરાસ્ત થયા છતાંયે ત્યાંની શૂરવીર પ્રજા વિદેશીઓને ગણકારે એવી ન હતી. સૌરાષ્ટ્રની ઉપજ બહુ જ ઓછી આવતી અને સદાયે બળવાની-કાન્તીની બીતી રહ્યા જ કરતી. સોરઠી પ્રજાને કોણ વશ કરે ? પ્રેમથી કોણ જીતે ? આખરે મહારાજએ સજ્જન શેઠને સૌરાષ્ટ્રના દંડનાયક નિમવાનો વિચાર કર્યો.

સૌરાષ્ટ્રમાં કાકતું કામ નહોતું. ત્રિભુવનપાલ ત્યાં જવા તૈયાર નહોતો અને આત્રલટની તો હમેશાં પોતાની પાસે જરૂર હતી. સજ્જન મહેતા બહુ જ વ્યવહારકુશલ, દક્ષ, ન્યાય-પ્રિય, શાંતસ્વભાવના અને ઠંડે કલેજે કામ લઈ શકે તેવા હતા. સાથે જ દુષ્ટસ્ય દંડ પણ તેમને આવડતું. તેમની આવી શક્તિ જોઈ મહારાજ સિદ્ધરાજ જ નહીં પણ મુંગલ અને કાક પણ સ્તબ્ધ થઈ જતા. આખરે સૌરાષ્ટ્રના દંડનાયક તરીકે સજ્જન મહેતાની નીમણુંક થઈ. સજ્જન મહેતા જીર્ણદુર્ગ (જૂનાગઢ) આવ્યા. સૌરાષ્ટ્રની પ્રજાને એક દંડેરો પાઠવ્યો. શાંતિ, ન્યાય, અને પ્રજાસુખીની ખાત્રી અપાઈ. થોડા વખતમાં જ સજ્જન મહેતાએ મહારાજ સિદ્ધરાજના રાજ્યમાં સોરઠની શૂરવીર પ્રજાને રામરાજ્યની પ્રતીતી કરાવી. અને સૌરાષ્ટ્રની પ્રજા સમજવા લાગી કે પોતાના સુખદુઃખનો લાગીદાર આ કોઈ દેવદૂત આવ્યો છે.

સજ્જન મહેતાએ ટૂંક સમયમાં જ પ્રજાનું દિલ જીતી લીધું. એણે કાકોને અને હુંટારાને જેર કર્યા. અન્યાયી અધિકારીઓને પદબ્રષ્ટ કર્યા. મહેસુલ ઓછું કર્યું. દેવાં માફ કર્યાં, કર ઘટાડ્યા અને પ્રજાને ખૂબ જ રાહત આપવા માંડી. ગરીબોને મફત દવા મલે તે માટે ઔષધાલયો કાઢ્યાં, નિશાળો ઉઘાડી, ન્યાયાલયો સ્થાપ્યાં. અધિકારીઓને તાકીદ આપી કે-પ્રજાને પુત્રવત્ પાલજો અને તેની ધાન્ડરિયાદ સાંભળજો. ટૂંક સમયમાં જ આખો સૌરાષ્ટ્ર ખીલી નીકળ્યો. અને સરોવરમાં સહસ્રદલ કમલ વિકાસે તેમ પ્રજાનો વિકાસ થયો અને થોડા જ સમયમાં રાજ્યની તીજેરી ભરાઈ અને મહારાજ પાસે ગાડી-ઓની ગાડીઓ ભરી સોનામહારો પહોંચવા લાગી. રાજ અને મંત્રીઓ સજ્જન મહેતાની આ કામગીરીથી પ્રસન્ન થયા.

સજ્જન મહેતા જેમ વ્યવહારદક્ષ અને રાજ્યનીતિનિપુણ હતા તેવા જ દયાળુ અને ધર્મપ્રેમી હતા. પ્રજાને દુઃખી દેખી એ કદીયે શાંતિથી બેસી ન રહેતા. કદીએ કાઢીને અન્યાય ન થવા દેતા. અને એમણે પ્રજાને ધર્મ, ન્યાય, દયા, સદાચારના પાઠ પઢાવ્યા. સાથે જ શૂરતા, વીરતા અને ધીરતાના ગુણોનો પણ વિકાસ થાય તેવા પ્રયાસો કર્યા. સૌરાષ્ટ્રની પ્રજાને એમ ન લાગે કે અમે પરાધીન છીએ, અમારે માથે વિદેશીશાસન છે, એ માટે સજ્જન મહેતાએ જાણે સોરઠને પોતાની જન્મભૂમી બનાવી.

આમ વર્ષો ઉપર વર્ષો જવાં માંડ્યાં અને મહારાજ સિદ્ધરાજ સજ્જન મહેતાને જ સોરઠના દંડનાયક તરીકે નીમતા ગયા.

સજ્જન મહેતાનું દંડનાયકપણું જાણે સફળ થયું !

(ચાલુ) N.

“શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ” નો ચોથો વિશેષાંક ૧૦૦ મો ક્રમાંક વિક્રમ-વિશેષાંક તરીકે પ્રગટ કરવાની યોજના

૨૫/૧૧ વર્ષ સમ્રાટ વિક્રમના સંવત્સરને બે હજાર વર્ષ થશે. આ પ્રસંગે સમ્રાટ વિક્રમ સંબંધી સ્થળે સ્થળે ઉત્સવો યોજવામાં આવનાર છે. ખાસ કરીને ગ્વાલિયર રાજ્યમાં ઉજ્જયિન નગરીમાં આ પ્રસંગ મોટા પાયે ઉજવવામાં આવનાર છે.

જૈનોનો સમ્રાટ વિક્રમ અને ઉજ્જયિની સાથે બહુ જ ઘનિષ્ઠ સંબંધ હોવા છતાં, તે સંબંધીનો જૈન ઇતિહાસ ખિલકુલ અંધારામાં જ છે. આ પ્રસંગે પણ જો સમ્રાટ વિક્રમ સંબંધી જૈન માન્યતાને રજૂ કરે તેવું સાહિત્ય પ્રગટ કરવામાં નહિ આવે તો જનતામાં એ સંબંધી ગેરસમજૂતી ફેલાયલી જ રહેશે.

આથી સમિતિના ત્રણ પૂજ્યો-પૂ. આ. મ. શ્રી. વિજયલાવણ્યસૂરિજી, પૂ. મ. મ. શ્રી. વિદ્યાવિજયજી અને પૂ. સુ. મ. શ્રી. દર્શનવિજયજી ચતુર્માસ પહેલાં અમદાવાદમાં ભેગા થયા તે વખતે ‘શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ’ નો નવમા વર્ષનો ચોથો અંક જે ક્રમાંક પ્રમાણે ૧૦૦મો અંક થાય છે તે વિક્રમ-વિશેષાંક તરીકે પ્રગટ કરવો એવો નિર્ણય કર્યો હતો.

અત્યારના સંયોગો પ્રમાણે આવા વિશેષાંકમાં ૧૪૦૦-૧૫૦૦ રૂપિયાનું ખર્ચ થવા સંભવ છે. અને તે માટે અમારે જૈનસંઘને વિનંતી કરવાની છે કે આટલા ખર્ચની જોગવાઈ અવશ્ય કરી આપે. અમને જણાવતાં હર્ષ થાય છે કે પૂ. સુ. મ. શ્રી. દર્શનવિજયજી આદિના સદુપદેશથી સ્વ. શેઠ શ્રી. નેમચંદભાઈ પોપટલાલ બહારાના સુપુત્ર શ્રીચુત જગતચંદ્રભાઈ (ખાબુભાઈ) એ પોતાના પિતાના સ્મરણાર્થે આ સંસ્થાના સંરક્ષક બનીને આ અંક માટે ૫૦૧) ની મદદ આપી છે. આશા છે-જેમ બીજા વિશેષાંક માટે જામનગરનિવાસી નગરશેઠ પોપટલાલ ધારશીભાઈ તરફથી અને ત્રીજા વિશેષાંક માટે અમદાવાદના શેઠ શ્રી. જમનાભાઈ ભગુભાઈનાં ધર્મપત્ની શ્રીમતી શેઠાણી માણેકબહેન તરફથી મદદ મળી હતી તેમ-આ અંક માટે પણ ખૂટતી રકમ જૈનસંઘમાંથી મળી રહેશે.

આ વિક્રમ-વિશેષાંક માટે જૈન ઇતિહાસ ઉપર પ્રકાશ પાડે તેવા ઐતિહાસિક દૃષ્ટિવાળા લેખો લખી મોકલવાની અમે સર્વ પૂજ્ય મુનિ મહારાજો અને જૈન તેમજ જૈનેતર વિદ્વાનોને સાચા હૃદયે વિનંતી કરીએ છીએ. વિદ્વાનોનો સહકાર જેટલો વધુ મળશે તેટલો અંશે અંક વધુ સમૃદ્ધ અને ઉપયોગી બની શકશે.

—ચવસથાપક

Shri Jaina Satya Prakasha

Regd. No. B. 3801.

દરેકે વસાવવા યોગ્ય

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશના ત્રણ વિશેષાંક

(૧) શ્રી મહાવીર નિર્વાણ વિશેષાંક

ભગવાન મહાવીરસ્વામીનાં જીવન સંબંધી અનેક લેખોથી સમૃદ્ધ અંક : મૂલ્ય છ આના (ટપાલખર્ચનો એક આનો વધુ).

(૨) શ્રી પર્યુષણ પર્વ વિશેષાંક

ભગવાન મહાવીરસ્વામી પછીનાં ૧૦૦૦ વર્ષના જૈન ઇતિહાસને લગતા લેખોથી સમૃદ્ધ અંક : મૂલ્ય એક રૂપિયો.

(૩) હીપોતસવી અંક

ભગવાન મહાવીરસ્વામી પછીનાં ૧૦૦૦ વર્ષ પછીનાં સાતમો વર્ષના જૈન ઇતિહાસને લગતા લેખોથી સમૃદ્ધ સચિત્ર અંક : મૂલ્ય સવા રૂપિયો.

શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશના બે વિશિષ્ટ અંક

[૧] ક્રમાંક ૪૩-જૈનદર્શનમાં માંસાહાર હોવાના આક્ષેપોના

જવાબરૂપ લેખોથી સમૃદ્ધ અંક : મૂલ્ય ચાર આના.

[૨] ક્રમાંક ૪૫-ક. સ. શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યના જીવન સંબંધી

અનેક લેખોથી સમૃદ્ધ અંક : મૂલ્ય ત્રણ આના.

કાચી તથા પાકી ફાઇલો

‘શ્રી જૈન સત્ય પ્રકાશ’ની ત્રીજી, ચોથી, પાંચમી, છઠી, સાતમી વર્ષની કાચી તથા પાકી ફાઇલો તૈયાર છે. મૂલ્ય દરેકનું કાચીના બે રૂપિયા, પાકીના બેઠી રૂપિયા (ટપાલખર્ચ સાથે)

—ક્રમે—

શ્રી જૈનધર્મ સત્યપ્રકાશક સમિતિ

જેશિંગભાઈની વાડી, ઘીકાંટા, અમદાવાદ.